

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok III Rzeszów, piątek 2 marca 1951 Nr 61 (525)

Niemiecka Republika Demokratyczna obchodzi MIESIĄC PRZYJAŹNI Z NARODEM POLSKIM

BERLIN. We czwartek 1 marca br. rozpoczyna się w Niemieckiej Republice Demokratycznej miesiąc przyjaźni z narodem polskim.

Prasa NRD cytuje w związku z tym wspólną odezwę Niemieckiego Towarzystwa Krzewienia Przyjaźni i Dobrosąsiedzkich Stosunków z Polską, bioku antyfaszystowskich partii demokratycznych, prezydium Rady Frontu Narodowego.

Miesiąc przyjaźni z narodem polskim rozpocznie w Berlinie uroczysta premiera sfilmowanej sztuki Leona Kruczkowskiego — „Niemcy”.

W ramach miesiąca przyjaźni w teatrach miast i miasteczek NRD wystawione zostaną sztuki autorów polskich, w kinach wyświetlane będą polskie filmy krótko i średnometrażowe. Odbędą się koncerty muzyki polskiej i wystawy poświęcone Polsce. We wszystkich zakładach pracy, w miastach i na wsi odbędą się wiece i zebrań poświęcone Polsce Ludowej.

We wszystkich tych imprezach uczestniczyć będą również przedstawiciele polskiego świata sztuki, kultury i sztuki, polscy rodzownicy pracy oraz przedstawiciele młodzieży polskiej.

W ciągu całego miesiąca marca budynki instytucji państwowych NRD i organów społecznych, jak również w tryny i okna wystawowe sklepów udekorowane będą emblematami Polski oraz Niemieckiego Towarzystwa Krzewienia Przyjaźni i Dobrosąsiedzkich Stosunków z Polską.

Z inicjatywy Niemieckich Wolnych Zw. Zawodowych we wszystkich zakładach pracy odbędą się pogadanki na temat: „Plan 5-letni NRD i Plan 6-letni Polski Ludowej — droga do pokoju i dobrobytu obu narodów”.

Wszystkie rozgłoszenia NRD poświęca szereg audycji miesięcu przyjaźni z narodem polskim. W ramach tego miesiąca zostaną również wydane specjalne publikacje o nakładzie ok. 500.000 egzemplarzy.

Miesiąc przyjaźni z narodem polskim odbędzie się szerokim echem w szkołach NRD. Uczniowie opracują szereg tematów m. in.: „Granica pokoju na Odrze i Nysie — gwarancja przyjaźni między narodami Polski i Niemiec”, „Warszawa — symbol wolności i woli pokój dla narodu polskiego”.

Wszystkie rozgłoszenia z narodem polskim zakończy 30 marca br.

Wyjazd delegacji polskiej do Berlina

WARSAWA. W związku z rozpoczęciem 1 bm. w Niemieckiej Republice Demokratycznej miesiącem przyjaźni niemiecko-polskiej, wyjechała do Berlina na zaproszenie władz niemieckich pierwsza grupa delegacji polskiej złożona z przedstawicieli organizacji społecznych, zawodowych i kulturalnych z redakcyjnym kierownikiem „Gromady” — Marją Kamińską i sekretarzem Zarządu Głównego ZMP Stanisławem Nowocieńcem na czele.

W skład delegacji wchodzi: prof. Uniwersytetu Warszawskiego — K. Borsuk, literatki K. Brandys i M. Jastrun, działacz ZSCh — L. Korga, robotnica, przewodnicząca pracy — A. Majnik, kompozytor — Z.

zjazd krajowy Niemieckiego Towarzystwa Krzewienia Przyjaźni i Dobrosąsiedzkich Stosunków z Polską.

HASŁA MIESIĄCA PRZYJAŹNI NIEMIECKO-POLSKIEJ

BERLIN. Z okazji miesiąca przyjaźni niemiecko-polskiej Prezydium Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych ogłosiło następujące hasła:

- 1) Przyjaźni niemiecko-polska przyczynia się do zapewnienia pokoju w Europie.
- 2) Nasz plan 5-letni oraz plan 6-letni Polski Ludowej — to droga do pokoju i dobrobytu obu narodów.
- 3) Niech żyją prezydenci Wilhelm Pieck i Bolesław Bierut.
- 4) Niech żyje nierozdzielna przyjaźni między narodami niemieckim i polskim.
- 5) Granica na Odrze i Nysie jest granicą pokoju.
- 6) Przyjaźni niemiecko-polska jest ciosom dla podżegaczy wojennych.
- 7) Przyjaźni niemiecko-polska jest warunkiem pokoju.
- 8) Naród niemiecki i naród polski walczą wspólnie po stronie Związku Radzieckiego w obronie pokoju światowego.
- 9) Układ warszawski z czerwca 1950 roku stanowi trwałą podstawę przyjaźni niemiecko-polskiej.
- 10) Niemiecko-polska wymiana handlowa podnosi dobrobyt obu narodów.

Plenum NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

WARSAWA. W dniu 1 bm. obradowało pod przewodnictwem prezesa Rady Naczelnej ZSL Józefa Niecki, rozszerzone plenum Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. W obradach oprócz członków NKW brali udział również przewodniczący i sekretarze Woj. Kom. Wyk. ZSL.

Ludowe siły morskie zatopiły 69 okrętów nieprzyjaciela

Mycielski, działaczka społeczna W. Nowicka, artystka A. Śląska.

Koreańska armia ludowa i ochotnicy chińscy prowadzą aktywne działania bojowe

PEKIN. W komunikacie z dnia 28 lutego ogłoszonym w Phenianie dowództwo naczelne koreańskiej armii ludowej donosi, że wojska ludowe wraz z ochotnikami chińskimi kontynuowały działania bojowe na wszystkich odcinkach frontu.

Nieustannie prowadzić najszerszą kampanię uświadamiającą

Uchwala Światowej Rady Pokoju w sprawie organizacji i rozszerzenia ruchu pokojowego

BERLIN. Na swej sesji berlińskiej Światowa Rada Pokoju powzięła uchwałę w sprawie organizacji i rozszerzenia ruchu na rzecz pokoju. W uchwale tej czytamy:

Światowa Rada Pokoju przyjęła z zadowoleniem do wiadomości wysiłki, jakie podjęto w celu zrealizowania uchwał II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i postanawia wzmożyć jeszcze bardziej tę akcję. Światowa Rada Pokoju wzywa wszystkie komitety krajowe do jeszcze większego rozpowszechnienia i spopularyzowania orędzia Kongresu do Organizacji Narodów Zjednoczonych by zapoznać wszystkich z jego treścią. Rada przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości fakt uchwalenia w różnych krajach ustaw zakazujących wszelkiej propagandy wojennej. Wzywa ona komitety krajowe do opracowania dalszych projektów ustaw w obronie pokoju przeciwko propagandzie wojennej oraz do złożenia ich w parlamentach. Aby zapewnić tym projektom poparcie ludności, Rada wzywa komitety krajowe do podjęcia kampanii uświadamiającej.

Poleca ona komitetom krajowym wezwanie ludności swych krajów, by zachowała czujność wobec wszelkich publikacji, w a domości prasowych, mów, filmów, i audycji radiowych podżegających do wojny, by piętnowała je publicznie i bojkotowała. Komitety krajowe, przy pomocy tysięcy przyjaciół pokoju winny rozpocząć rozległą kampanię uświadamiającą w celu niezmordowanego stawiania pod przęgię kłamstw, służących przygotowaniu wojennym.

Światowa Rada Pokoju proponuje utworzenie przy sekretariacie Biura Informacyjnego, którego zadaniem będzie zbieranie o efektywnego materiału do kumentalnego i ścisłych informacji dla zwalczania doniesień, wypaczających rzeczywistość i fałszujących fakty, a mających na celu podsyćanie i psychozy wojennej.

Światowa Rada Pokoju stwierdza z zadowoleniem, że w toku realizacji uchwał II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju nawiązany został kontakt z licznymi organizacjami i stowarzyszeniami, dzięki czemu mógł się dalej rozwinąć i rozszerzyć ruch na rzecz pokoju. Rada postanawia w szczególności co następuje:

- 1) Należy kontynuować pertraktacje z istniejącym w poszczególnych krajach ruchem propagującym ideę obywatelstwa światowego, aby ustalić punkty, co do których istnieje zgodność poglądów i które mogą stanowić płaszczyznę wspólnej akcji. Należy poczynić kroki, które by sprzyjały wspólnemu udziałowi w konferencjach i kongresach.
- 2) Propagowanie na zasadzie parytetu spotkanie z przedstawicielami towarzystwa kwadrów mogłoby dojść do skutku na podstawie odpowiednich uchwał, ustalających warunki wspólnej akcji.
- 3) Sprawą o wielkim znaczeniu jest poinformowanie kościołów o rezolucjach przyjętych na sesji berlińskiej i zwrócenie się do nich z prośbą o poparcie. Gdy przewodniczący Rady Jolot-Curie wystosował w imieniu Biura list do władz kościelnych, aby zaznajomiły je z uchwałą II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w sprawie rozbrojenia, nadeszły liczne odpowiedzi, świadczące o

Referat pt. „Hasło narodowe go frontu walki o pokój i plan 6-letni w pracy ZSL” wygłosił wiceprezes NKW — Stefan Ignar.

Po dyskusji obrady podsumował sekretarz NKW — Aleksander Juskiewicz.

W wyniku obrad plenum NKW ZSL podjęło uchwałę, w której przyjęło tezy referatu wiceprezesa NKW — Ignara i przemówienia sekretarza NKW — Iwaszkiewicza jako wytyczne działania ZSL i zobowiązało wszystkie ognwa organizacyjne ZSL do walki o pełną ich realizację.

Siły morskie Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w okresie od 25 czerwca 1950 do 22 lutego 1951 roku zatopiły lub uszkodziły 69 okrętów amerykańskich i lisymanowskich.

Nowa niżka cen świadectwem pokojowej polityki ZSRR oraz jego potęgi gospodarczej i ogromnych zdobyczy narodu

Ludność Związku Radzieckiego wyraża wdzięczność partii, rządowi i wielkiemu STALINOWI

MOSKWA. Ogłoszony przez wszystkie dzienniki radzieckie i rozgłoszenie radiowe komunikat oficjalny o nowej niżce cen na artykuły spożywcze i towary przemysłowe lotem błyskawicy obliczał cały Związek Radziecki.

Uchwała Rady Ministrów ZSRR i KC WKP(b) wprowadzająca dalszą, czwartą w kole w okresie powojennym niżkę cen, która da ludności dodatkowe oszczędności w wysokości 34.500 milionów rubli, powitana została przez całą ludność Związku Radzieckiego jako nowy wspaniały sukces ustroju socjalistycznego.

Jako krok do dalszego podniesienia dobrobytu narodu radzieckiego, jako nowe świadectwo stalinowskiej polityki pokojowej.

Na terenie całego Związku Radzieckiego odbywają się spontaniczne wiece, na których ludność daje wyraz swej radości i uczuciom głębokiej wdzięczności dla Partii Komu-

nistycznej, rządu radzieckiego i wielkiego Stalina. W zakładach przemysłowych Moskwy, Leningradu, Uralu, Donbasu, Baku i innych ośrodków przemysłowych ZSRR robotnicy na licznych wiecach i masówkach wyrażali swą radość i dumę z rosnącej stale potęgi i bogactwa ojczyzny socjalistycznej — ostoju pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Na wielotysięcznym wiecu załogi moskiewskich zakładów budowy samochodów im. Stalina — „ZIS”, kierownik oddziału laureat nagrody Stalinowskiej — Iwanow, oświadczył:

„Potężny kraj socjalizmu pod kierownictwem partii bolszewików, pod przewodnictwem towarzysza Stalina odniósł nowe zwycięstwo. Nowa niżka cen — to świadectwo pokojowej polityki Związku Radzieckiego i jego potęgi gospodarczej, ogromnych zdobyczy narodu”.

„Nowa niżka cen — powie dział na zebraniu załogi majster oddziału Hydro-Turbin zakładów przemysłu metalowego w Leningradzie — Szanecw — potwierdza raz jeszcze pokojową politykę naszego rządu. Naszą odpowiedzią będzie ofiarna praca, przedterminowe wykonanie zamówień dla stalinowskich budowli komunizmu”.

Na masowych zebraniach kolchoźnicy radzieccy wskazują na doniosłe znaczenie niżki cen dla ludności wiejskiej. Kolchoźnicy, pracownicy sołchozów i ośrodków maszynowo-tractorowych stwierdzają, że dołożą wszelkich starań, aby zapewnić dalszy rozkwit socjalistycznego rolnictwa.

W całym kraju daje się zauważyć w sklepach wzmożona frekwencja. Znacznie wzrósł popyt na pieczywo, mięso i wyroby masarskie, na masło i tłuszcz. W związku ze spodziewanym wzrostem popytu sklepy zostały zaopatrzone w wielką ilość towarów.

slaym zainteresowaniu tym zagadnieniem.

4) Należy nawiązać i rozwinąć kontakt z ruchem zwolenników neutralności, istniejącym w poszczególnych krajach, aby połączyć ich na rzecz pozytywnej współpracy w obronie pokoju.

5) Należy też współpracować ze wszystkim rucnami państwowymi i z innymi ugrupowaniami o tyle, o ile ta współpraca może służyć w sprawie pokoju. Światowa Rada Pokoju przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości propozycje w sprawie zorganizowania konferencji międzynarodowych które umożliwiłyby kompetentnym przedstawicielom poszczególnych krajów dokonanie wymiany poglądów i wspólne poszukiwanie środków rozwiązania konkretnych problemów w interesie pokoju światowego. Konferencje takie przyczynią się do nawiązania nowych kontaktów i do dalszego rozszerzenia ruchu na rzecz pokoju. Wychodząc z tego założenia, Światowa Rada Pokoju:

(Ciąg dalszy na str. 2)

Killerowskie hasło armaty zamast masła przynosi realizowane w krajach kapitalistycznych drożyzną i nędzę mas pracujących

NOWY JORK. Ogłoszone ostatnio przez prasę amerykańską dane statystyczne świadczą o stałym wzroście obciążenia podatkowego ludności pracującej w Stanach Zjednoczonych. Robotnicy i pracownicy umysłowi musieli oddać w 1950 roku 25 proc. swych zarobków na pokrycie podatków. W najbliższym czasie obciążenie to ma być zwiększone do 35 proc.

W tym samym czasie zysk wielkich koncernów w USA wzrosł o 54 proc. w porównaniu z rokiem 1949.

Na skutek zwyżki cen artykułów pierwszej potrzeby, przy jednoczesnym zamrożeniu

piac przez rząd Trumana, nastąpił znaczny spadek stopy życiowej amerykańskich mas pracujących.

W samym tylko Nowym Jorku w ostatnich dniach ludność zakupiła o 30 proc. mniej mięsa niż dotychczas. Wzrosły również ceny obuwia, odzieży itd.

LONDYN. Ceny artykułów pierwszej potrzeby w Wielkiej Brytanii nieustannie rosną. W ostatnich dniach nastąpiła podwyżka cen o 10 proc. makaronu i drożdży — o 10 do 15 proc., białego pościelowego — o 20 do 25 proc., wyrobów dzianych — o 25 proc., ubrań dzianych — o 25 proc., żelaza i półfabrykatów metalowych o 5 proc., rowerów, motocykli i samochodów — o 7 do 10 proc.

RZYM. Prasa włoska donosi, iż rząd de Gasperi'ego podnosi cenę węgla o 30 proc. Rządowa polityka obniżenia stopy życiowej ludności wywołuje falę protestów w całym kraju.

PARYŻ. We Francji w wyniku przestawienia gospodarki na tory wojenne wzrasta drożyzna artykułów pierwszej potrzeby.

W ciągu ostatnich kilku miesięcy nastąpiła zwyżka cen mięsa o 12 do 20 proc., masła — o 12 proc., mydła — o 20 do 50 proc., skóry — o 60 proc. Rząd postanowił podwyższyć w najbliższym czasie opłaty za gaz i elektryczność oraz podnieść ceny biletów tramwajowych.

Dymisja rządu Plevna

PARYŻ. Rząd Plevna podał się w środę wieczorem do dymisji. Dymisja pozostaje w związku z rozbieżnościami, jakie wynikły w koalicyjnej rządowej w sprawie zmiany ordynacji wyborczej.

Przedłużenie dla małych i średniorolnych chłopów do 10 marca terminu dostaw zboża

WARSAWA. Uwzględniając korzystny przebieg planowego skupu zboża w lutym, Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 28 lutego 1951 r. przedłużyła do 10 marca br. termin dostaw dla małych i średniorolnych chłopów, którzy dotychczas nie wywiązaali się jeszcze ze swych zobowiązań. Ulgi te nie dotyczą gospodarstw kulaków, którzy uchylali się od sprzedaży zboża państwu.

Dla gospodarstw rolnych o przychodowości ponad zł 10.800 które do dnia 28 lutego 1951 r. nie dokonały sprzedaży ilości zboża, ustalonej dla nich w planowym skupie, zaliczka na podatek gruntowy zostaje podwyższona do 75 proc. zeszłorocznego wymiaru. Gospodarstwom tym nie dostarczona w planowym skupie ilość zboża zostaje zamieniona na zaliczkę na poczet podatku w zbożu i ulega natychmiastowemu ściąganiu.

Gospodarstwom, które wyznaczonej im zaliczki w zbożu w ramach podatku gruntowego nie dostarczą same do punktów skupu do dnia 10 marca br. będą miały ponadto podwyższony wymiar podatku gruntowego za 1951 rok o 15 proc.

Gospodarstwom o przychodowości do 10.800 zł, które nie dostarczą zboża w planowym skupie do dnia 10 marca 1951 r., będą miały podwyższoną zaliczkę na podatek gruntowy 1951 r. do 75 proc. zeszłorocznego wymiaru, a niedostarczona ilość zboża w planowym skupie zmniejszona im zostanie na zaliczkę w zbożu w ramach podatku gruntowego. Ponadto prezydium gminnych rad narodowych będą mogły gospodarstwom tym podnieść wymiar podatku gruntowego za 1951 r. w granicach do 15 proc.

Zarządzenia te przyczynią się do przyspieszenia sprzedaży zalegających ilości zboża i do całkowitego wykonania państwowego planu skupu zboża w ciągu najbliższych dni.

Przygotowania do akcji siewnej na ukończeniu

WARSZAWA. W spółdzielczych Ośrodkach Maszynowych zakończono już prawie przygotowania traktorów i maszyn rolniczych do prac wiosennych.

W warsztatach Technicznej Obsługi Rolnictwa zgodne z planem trwają jeszcze remonty traktorów, ale z wielu okoliczności, już o przedterminowej realizacji planu remontów na I kwartał br.

Robotnicy warsztatów TOR we Wrocławiu, Lubaniu, Ząbkowicach i Legnicy, którzy w pierwszej połowie lutego zakończyli remonty traktorów na I kwartał br. pomagają obecnie innym warsztatom TOR w przedterminowej realizacji planu remontów.

Ponad 30 ośrodków remontowych TOR z powodzeniem stoje w bieżącej kampanii napraw radzieckim systemem potokowych remontów silników, połączając na jednoczesnej prawie poszczególnych części silnika przez różne brygady techniczne.

Narody ujmują sprawę pokoju we własne ręce

Rezolucje Światowej Rady Pokoju mobilizują miliony bojowników o pokój na całym świecie

Rezolucje berlińskiej sesji Światowej Rady Pokoju odbiły się głośnie echem na całym świecie. Liczne komentarze prasowe podkreślają doniosłość ich znaczenia dla sprawy utrzymania pokoju.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

PEKIN. „Dziennik Ludu“ w artykule wstępnym podkreśla, że rezolucje, uchwalone przez milijony pokój narodów całego świata, mają historyczne znaczenie. Naród chiński zdecydowanie popiera te rezolucje i zobowiązuje się walczyć o osiągnięcie celów, które zostały w nich wytknięte.

Nawiązując do apelu Światowej Rady Pokoju w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5 wielkimi mocarstwami, dziennik stwierdza, że zawarcie takiego paktu jest ważnym i koniecznym zadaniem w dziedzinie porozumienia powszechnego.

W imieniu całego narodu chińskiego dziennik wyraża pełne poparcie dla rezolucji Światowej Rady Pokoju w sprawie pokojowego rozwiązania problemu japońskiego. Pokojowe rozwiązanie problemu japońskiego — pisze dziennik — podobnie jak pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego, jest niezwykle ważnym krokiem naprzód w dziele obrony pokoju powszechnego.

O olbrzymich sukcesach berlińskiej sesji Światowej Rady Pokoju pisze dziennik „Guam n zibac“ w artykule pt. „Ujmijcie losy pokoju we własne ręce“.

ANGLIA

„Daily Worker“, komentując w artykule redakcyjnym uchwały Światowej Rady Pokoju, podkreśla, że narody całego świata winny rozpocząć zakrojony na szeroką skalę kampanię na rzecz zawarcia paktu zawarcia pokoju między wielkimi mocarstwami. Wszyscy, z wyjątkiem garstki oszalałych podżegaczy wojennych przygotowują

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA. Historyczne uchwały pierwszej sesji Światowej Rady Pokoju spotkały się z powszechną aprobatą mas pracujących Czechosłowacji. Dziennik podkreśla jednomyślnie, że uchwały te jeszcze bardziej zjednoczą i zmobilizują nowe setki milionów ludzi całego świata do walki przeciwko groźbie wojny światowej przygotowanej przez imperialistów.

RUMUNIA

BUKARESZT. „Romania Li-

bera“ stwierdza, że budujący socjalizm naród rumuński gorąco wita historyczne uchwały Światowej Rady Pokoju i uważa się za zmobilizowanego do wielkiej walki o realizację tych uchwał.

Organ rumuńskich związków zawodowych, podkreśla, że solidarność narodów w obliczu niebezpieczeństwa wojny przygotowawanej przez imperialistów nigdy jeszcze nie została wyrażona tak silnie jak obecnie.

BULGARIA

SOFIA. W artykule wstępnym pt. „Sprawa pokoju w ręku narodów“ dziennik „Oczekiwania Front“ podkreśla, że Światowa Rada Pokoju nie zawiadła nadziei narodów. Dziennik stwierdza, że apel w sprawie paktu pokoju oraz rezolucje Światowej Rady Pokoju wyrażają żądania olbrzymiej większości ludzi na całym świecie, którzy gotowi są walczyć o pokój. Uchwały te mobilizują do nowej walki miliony obrońców pokoju.

Pod kierownictwem partii dzięki pomocy ZSRR naród węgierski osiągnął znaczne sukcesy II Zjazd Węgierskiej Partii Pracujących

BUDAPESZT. Na II zjeździe Węgierskiej Partii Pracujących zakończyła się dyskusja nad referatem sekretarza generalnego partii M. Rakosiego. W dyskusji wzięło udział 531 delegatów.

W toku dyskusji zastępca sekretarza generalnego Węgierskiej Partii Pracujących — Farkas podkreślił dążenie narodu węgierskiego do pokoju.

Premier rządu Węgierskiego — Istvan Dobi stwierdził, że Węgierska Partia Pracujących cieszy się jedynym poparciem mas pracujących Węgier i zaznaczył, że naród węgierski osiągnął znaczne sukcesy pod kierownictwem Partii Pracujących oraz dzięki

bratniej pomocy Związku Radzieckiego i jego wodza — wielkiego Stalina.

Minister oświaty i kultury — Józef Revai omówił sukcesy osiągnięte w dziedzinie oświaty i kultury przez Węgierską Republikę Ludową.

Przewodnicząca Węgierskiego Komitetu Obrony Pokoju Andics podkreśliła olbrzymie historyczne znaczenie rozmowy Józefa Stalina z korespondentem „Prawdy“ oraz omówiła zadania stojące przed narodem węgierskim w związku z uchwałami pierwszej sesji Światowej Rady Pokoju.

Dyskusję podsumował Matyas Rakosi, który podkreślił, że wszyscy występujący w niej mówcy poparli jednomyślnie Komitet Centralny i jego dyrektywy. Rakosi złożył wszystkim uczestnikom Zjazdu, wszystkim członkom partii i całemu narodowi węgierskiemu życzenia, by z taką samą jednomyślnością walczyli o wykonanie doniosłych zadań stojących przed narodem węgierskim.

BUDAPESZT. W czwartym dniu obrad II Zjazdu Węgierskiej Partii Pracujących zasadniczy referat „Wyniki pierwszego roku planu 5-letniego i dalsze zadania w dziedzinie socjalistycznego budownictwa gospodarki narodowej“ wygłosił zastępca sekretarza generalnego Węgierskiej Partii Pracujących, przewodniczący Rady Gospodarki Narodowej Węgier — Ernő Gerő.

Podkreślając znaczne sukcesy wykonania planu pierwszego roku 5-letniego, osiągnięte dzięki pomocy ZSRR, Ernő Gerő oświadczył, że stworzyły one warunki umożliwiający wykonanie planu 5-letniego w ciągu 4 lat, lub w jeszcze krótszym okresie.

IX plenum KC Albańskiej Partii Pracy

TIRANA. Albańska Agencja Telegraficzna podaje, że w Tiranie odbyło się IX plenum Komitetu Centralnego Albańskiej Partii Pracy.

Na plenum omówiono zagadnienia związane z sytuacją międzynarodową i wewnętrzną Albańskiej Republiki Ludowej oraz z wykonaniem 2-letniego planu gospodarczego i sytuacją wewnątrzpartyjną.

Plenum jednomyślnie zaprobowało sprawozdanie Biura Politycznego KC Albańskiej Partii Pracy i podjęło szereg uchwał.

Nowa niżka cen w Związku Radzieckim

Podajemy artykuł wstępny „Prawdy“ z dnia 1 marca br.

W dniu dzisiejszym opublikowano uchwałę Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego WKP(b) o nowej niżce państwowych detalicznych cen towarów przemysłowych i artykułów żywnościowych.

Uchwała rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego WKP(b) jest nowym, wybitnym dowodem stałej troski partii i rządu o człowieka radzieckiego, o ogólny wzrost dobrobytu i rozwój kultury mas pracującym naszym kraju.

Partia Lenina — Stalina realizuje konsekwentnie politykę obniżenia cen towarów przemysłowych i artykułów żywnościowych. W przemówieniu wygłoszonym na zebraniu wyborców 9 lutego 1946 r. towarzyszył STALIN oświadczył:

„Nie mówiąc już o tym, że w najbliższej przyszłości zniesiony zostanie system kartkowy, zwrócił się szczególną uwagę na rozszerzenie produkcji przedmiotów masowego użytku, na podniesienie stopy życiowej mas pracujących drogą stopniowej niżki cen wszystkich towarów...“

W okresie powojennym w ZSRR przeprowadzone już trzykrotnie niżki cen detalicznych. Przeprowadzana obecnie nowa niżka cen ma na celu dalsze podwyższenie stopy życiowej mas pracujących. W wyniku niżki państwowych cen detalicznych dodatkowe potaniecie towarów powszechnego użytku wyniesie 27,5 miliarda rubli w skali rocznej.

Suma ta jest dla budżetu państwowego czystą stratą, a jednocześnie czystym zyskiem dla ludności.

Zważywszy, że niżka cen w handlu państwowym i spółdzielczym pociągnie za sobą mniej więcej analogiczną niżkę cen na rynku kolchozowym, ludność zyska dodatkowo jeszcze około 7 miliardów rubli.

Dzięki nowej niżce cen detalicznych nastąpił dalszy wzrost siły nabywczej rubla radzieckiego, dalsza poważna wyżka płac realnych robotników i urzędników, znaczna niżka wydatków chłopów na zakup towarów przemysłowych, dalsze polepszenie sytuacji emerytów i stypendystów.

Wprowadzona z dniem 1 marca 1951 r. niżka cen towarów powszechnego użytku stała się możliwą na bazie potężnego rozwoju socjalistycznego przemysłu i rolnictwa.

W opublikowanej uchwałie Rady Ministrów ZSRR i KC WKP(b) powiedziano, że

„w związku z nowymi sukcesami, osiągniętymi w 1950 roku w dziedzinie rozwoju przemysłu i rolnictwa, dzięki podwyższeniu wydajności pracy i zmniejszeniu kosztów własnych produkcji, rząd radziecki i Komitet Centralny WKP(b) przeprowadziły nową, czwartą z kolei niżkę państwowych cen detalicznych cen towarów powszechnego użytku“.

Jak wiadomo roczny plan produkcji globalnej przemysłu na rok 1950 wykonano w 102 proc., a produkcja przemysłowa wzrosła o 23 proc. w porównaniu z rokiem 1949. W przedsiębiorstwach radzieckich polepszyło się wykorzystanie urządzeń, przeprowadzone poważne prace w dziedzinie zastosowania nowej techniki w przemyśle, wydajność pracy robotników w przemyśle wzrosła o 12 proc., koszty własne produkcji spadły o 6 proc. W gospodarce rolnej osiągnięto nowe sukcesy w dziedzinie rolnictwa, spółdzielczej hodowli bydła oraz umocnienia organizacyjno-gospodarczego kolchozów.

Podczas gdy w Związku Radzieckim prowadzi się konsekwentnie politykę obniżania cen i systematycznego podnoszenia stopy życiowej oraz poziomu kultury mas pracujących, w krajach kapitalistycznych imperialiści forsują szalony wyścig zbrojeń, zwalając na barki mas pracujących coraz cięższe brzemie rosnących wydatków wojennych.

W krajach kapitalistycznych miliony ludzi są ofiarami bezrobocia, głodu i nędzy, ofiarami stałego wzrostu opodatkowania, systematycznego podwyższania cen towarów powszechnego użytku; w związku z tym gwałtownie kurczy się stopa życiowa mas ludowych. Według danych Ministerstwa Pracy USA, w Stanach Zjednoczonych po wybuchu wojny w Korei znów wzrosły znacznie koszty utrzymania, które jesienią 1950 r. przekroczyły prawie o 80 proc. poziom przedwojenny. W Stanach Zjednoczonych, Anglii i innych krajach kapitalistycznych rosną stale ceny odzieży i obuwia. W grudniu 1950 r. jeszcze bardziej wyrusobowano ceny artykułów żywnościowych. W krajach tych wzrasta wszędzie wysokość komornego, które w Stanach Zjednoczonych i Anglii i tak już pochłaniało 20—25 proc. zarobków robotników.

Ludzie radzieccy od dawna już i na zawsze uwolnili się od wszystkich tych kapitalistycznych bolączek. Na zawsze zlikwidowano w naszym kraju wszelkiego rodzaju wyzyskiwaczy i ciemiężców. Ludzie radzieccy pracują nie dla kapitalistów i obszarników, lecz dla siebie, dla swego ukochanego państwa radzieckiego.

W przeciwieństwie do kapitalizmu socjalizm jest nie do pomysłienia bez stałej i silnej państwa o pomyślność narodu. Na tym polega podstawowe prawo rozwoju naszego socjalistycznego społeczeństwa. Potężne działanie tego prawa przejawia się z wyjątkową siłą w okresie powojennym. Równoległe z konsekwentną niżką cen detalicznych i wzrostem dochodów ludności w naszym kraju wzrasta stale liczebność zatrudnionych w gospodarstwie narodowym robotników i urzędników, rozszerza się obrót towarowy; na ogromną skalę rozwinięto się budownictwo mieszkaniowe i budownictwo dla celów kulturalnych, rozbudowuje się urządzenia komunalne w miastach, osiedlach robotniczych i wsiach.

W sukcesach rozwijającej się burliwie gospodarki radzieckiej, we wzroście dobrobytu i podniesieniu poziomu kulturalnego mas pracujących, znajduje dobitny wyraz przewaga ustroju radzieckiego, jego wyższość nad ustrojem kapitalistycznym.

Cały nasz wielomilionowy naród z ogromnym zadowoleniem i radością powitał uchwałę rządu radzieckiego i KC WKP(b), o nowej niżce detalicznych cen towarów powszechnego użytku.

Naród nasz, bezgranicznie oddany wielkiej sprawie Lenina — Stalina, będzie pracował ofiarnie dla dobra ojczyzny radzieckiej, dla szczęścia mas pracujących, będzie osiągał coraz większe sukcesy na polu pokojowej, twórczej pracy w imię triumfu komunizmu.

Nieustannie prowadzić najszerszą kampanię uświadamiającą

(Ciąg dalszy ze strony 1)

Aprobuje projekt rychłego zwołania w Paryżu lub Brukseli, przez organizację francusko-belgijską, konferencji przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich, w której to konferencji wzięłoby udział przedstawiciele europejskich krajów paktu atlantyckiego i Niemiec, a która ma na celu podjęcie kroków przeciwko remilitaryzacji i za pokojowym rozwiązaniem problemu niemieckiego;

Aprobuje wniosek zwołania w Indach konferencji krajów azjatyckich i krajów strefy Pacyfiku, której celem ma być w szczególności walka przeciwko ponownemu uzbrojeniu Japonii i o pokojowe rozwiązanie obecnych konfliktów;

Wzywa sekretariat do poparcia idei konferencji krajów Bliskiego Wschodu i Północnej Afryki oraz krajów skandynawskich;

Zaleca sekretariatowi zajęcie się sprawą zwołania podobnych konferencji krajów Afryki oraz krajów Ameryki Północnej i Południowej. (ta ostatnia konferencja ma się odbyć w sierpniu r. w Meksyku).

Światowa Rada Pokoju apeluje do komitetów oświatowych krajów, by dołożyły wszelkich wysiłków w celu zapewnienia sukcesu tych konferencji.

Rada postanawia zwołać w ciągu lata 1951 roku w ZSRR powszechną konferencję gospodarczą, na którą mają być zaproszeni ekonomiści, technicy, przemysłowcy, kupcy i związkowcy wszystkich krajów, w celu przywrócenia wymiany gospodarczej pomiędzy krajami i podniesienia stopy życiowej narodów.

Porządek dzienny tej konferencji obejmować ma: a) sprawę możliwości poprawy warunków bytu obecnego pokolenia, b) sprawę możliwości wzmocnienia wymiany towarów pomiędzy poszczególnymi krajami.

W myśl rezolucji II Światowego Kongresu Obojczyków Pokoju w sprawie wymiany kulturalnej Rada zaleca sekretariatowi, by w miarę możliwości poparł zorganizowanie konferencji lekarzy, zainicjowanej już przez wybitnych lekarzy francuskich i włoskich, która ma odbyć się we Włoszech w ciągu bieżącego roku. Konferencja ta ma być poświęcona sprawie walki przeciwko zgubnym wpływom przygotowań wojennych i problemowi ochrony zdrowia mas ludowych.

Rada wzywa sekretariat do poparcia konferencji międzynarodowych, na których ma być omawiana, pod kątem widzenia utrzymania pokoju, sprawa możliwości rozwoju kultury poszczególnych narodów i międzynarodowej współpracy kulturalnej, jak konferencji pisarzy i aktorów, naukowców i filmowców.

Rada wzywa sekretariat do poparcia konferencji pedagogów, dziennikarzy, sportowców itd., jak również do rozważenia kwestii w jak sposób poprzez można inicjatywę młodzieży i organizacji studenckich dotyczącą światowego festiwalu młodzieżowego, który ma odbyć się w Berlinie w sierpniu r. b.

Światowa Rada Pokoju postanawia wyłonić natchyniast komisję międzynarodową do spraw wymiany kulturalnej, która ma zbierać się w określonych odstępach czasu. Zale-

ca ona wszystkim komitetom krajowym, by utworzyły u siebie niezwłocznie specjalne komisje do spraw wymiany kulturalnej, których zadaniem będzie popieranie i wzajemnych podróży, mających na celu utrwalenie pokoju, jak również wymiany publikacji kulturalnych i wystaw.

Rada poleca sekretariatowi przestudiowanie sprawy utworzenia centrum filmowego, które troszczyć się będzie o produkcję i rozpowszechnianie filmów propagujących ideę pokoju, a jednocześnie piętnować wszelkie wykorzystywanie filmów do celów propagandy wojennej.

Poleca on sekretariatowi na wiazanę i potrzebnych kontaktów dzięki którym milijony pokój uczeni w organizacjach międzynarodowych i narodowych mogliby ustalić wspólny program. Najważniejszym punktem tego programu powinno być wykorzystywanie wszelkich odkrytych wyłącznie do celów pokojowych.

Światowa Rada Pokoju wzywa komitety krajowe do poświęcenia uwagi sprawie zbierania dalszych środków na światowy fundusz pokojowy.

Wszystkie te kroki — stwierdza na zakończenie uchwały — przyczynią się poważnie do rozszerzenia naszego ruchu, który powinien się rozwijać dalej w myśl uchwał określających nasze stanowisko wobec zagadnień, związanych ze sprawą obrony pokoju i przy pomocy rozległej kampanii uświadamiającej która musi być prowadzona we wszystkich warstwach ludności każdego kraju, umożliwiając wszędzie swobodną i szczerą dyskusję oraz wspólną akcję.

NARÓD POLSKI STAJE SIĘ NARODEM SOCJALISTYCZNYM

W wieku 19-tym — powiedział towarzyszy Bierut — uformował się naród polski w znaczeniu współczesnym, którego oblicze kształtowała burżuazja sprężyniasta ze szlacheckim ziemiaństwem, a więc naród burżuazyjny. Inne klasy, mimo ich liczebności, podporządkowane burżuazyjnej hegemonii nie odegrały w formowaniu i kształtowaniu oblicza narodu decydującej roli.

Czy należy wyciągnąć z tego faktu wniosek, że chłop, inteligencja i drobni mieszczakowie, a przede wszystkim robotnicy nie miały poczucia przynależności narodowej, były obojętne na losy narodu i państwa?

Wprost przeciwnie. Nie kto inny, lecz w łasn i e ludzie pracy t o r z y l i w s z y s t k i e b o g a c t w a n a r o d o w e .

Chłop, a nie szlachcic, orał polską ziemię, paszył zwierzęta, siał i zbierał, a nie tylko owoc jego pracy.

Robotnik, a nie fabrykant, wznosił nowe domy i zakłady pracy, budował drogi i koleje.

Inżynier, architekt, inżynier nie miał pola do polnego rozwinięcia twórczej działalności. Pisarz i artysta głodował, bo nie znajdował wydawcy lub nabywcy na dzieło swego talentu.

Burżuazja podporządkowywała rozwój materialnych i kulturalnych sił kraju swoim interesom. Motorem jej działania był bowiem zysk, a nie zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

Obca narodowi polskiemu i niezawidząca go burżuazja polska, a także często wraz z nią burżuazja niemiecka, francuska, angielska i amerykańska, tuczyły się trudem polskiego robotnika i trwonili bogactwa przez niego wytwarzane. Zaś patriotyzm robotników, chłopów, inteligencji znajdował wyraz nie tylko w tym, że byli oni twórcami wszystkich dóbr narodu polskiego, ale i w walce o wolność i pomysłowość kraju ojczystego.

Przedstawiciele tych klas brali aktywny udział w powstaniach narodowych 19-go wieku. Szczególnie plebejskie piętno nadały one i ich przywódca Edward Dembowski powstaniu 1846 r., którego rocznicę obchodziliśmy w tych dniach.

Proletariat, pierwsza partia polskiej klasy robotniczej, stojąca na gruncie marksizmu, podjęła i prowadziła pod wodzą Waryńskiego — wbrew klasom panującym — chlubną walkę przeciw ukiskowi narodowemu i społecznemu.

Jedyną konsekwentnie rewolucyjną partią w Polsce z końca 19-go i pierwszych dwóch dziesiątków lat wieku 20-go SDKPiL, pod wodzą Feiksa Dzierżyńskiego, Juliana Marchewskiego i Róży Luksemburg, przeciwstawiała imperializmowi trójzaborczemu burżuazji i IP-S-prawicy bohaterską walkę z caratem. Walka ta prowadzona była w sojuszu z rosyjskimi rewolucyjnymi siłami, które obaliły carat w 1917 r. i anulowały wybory Polskiej, stwarzając tym sposobem podstawy naszej niepodległości w 1918 r.

Komunistyczna Partia Polski, jako awangarda klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, prowadziła przez cały okres międzywojenny nieugiętą, bezkompromisową walkę z burżuazją, która, gnębiąc masy pracujące, wyprzedzała kraj międzynarodowym kapitalizmem, prowadziła politykę ukisku narodowego oraz szczyta i renałcji przeciwko Związkom Radzieckim, a przyjaźni ze śmiertelnym wrogiem

Towarzysz BIERUT, charakteryzując na VI Plenum KC PZPR istotę jakościowych przemian, jakie dokonały się w naszym społeczeństwie od 1944 r. oraz zasięg, znaczenie i zadania Frontu Narodowego w walce o pokój i plan 6-letni — stwierdził, że naród polski „dziś wkroczył w okres swego rozwoju, gdyż staje się narodem socjalistycznym”.

Teza ta jest twórczym zastosowaniem do naszego życia marksistowsko-leninowskiej teorii narodu, rozwiniętej przez genialnego znawcę zagadnienia narodowego towarzysza Stalina, w naukę o narodach burżuazyjnych i narodach socjalistycznych.

Okresem historycznym, w którym kształtowały się narody, był okres powstania i rozwoju kapitalizmu, bowiem „naród — mówi towarzyszy STALIN — nie jest prosto kategorią historyczną, lecz kategorią określonej epoki, epoki rozwijającego się kapitalizmu.

Polski — hitlerowskimi Niemcami. KPP demaskowała bezlitośnie zdradę, zaprzaństwo i szowinizm PPS, służącej wiernie burżuazji. Dobrym świadectwem patriotyzmu komunistów była ich walka w obronie ojczyzny po najeździe hitlerowskim. Wówczas, gdy sanacyjna klika rządząca uciekała z kraju jak szczyry z tonącą okręt, wieloletni wiceminister sanacji, komunista Marian Buczek, zginął w obronie Warszawy na jej przedpolach, komunisty organizowali walkę ludu stolicy z faszystowskimi hordami w 1939 r.

W latach hitlerowskiej niewoli klasa robotnicza i jej partia, Polska Partia Robotnicza, prowadząca nieugiętą walkę z okupantem hitlerowskim, wysunęła bojowe hasło frontu narodowego i stając na czele tego frontu, grupowała dokoła prawdziwego przedstawici

cielstwa narodu. Krajowej Rady Narodowej, najlepszej, najbardziej patriotyczne siły narodu polskiego.

W wieloletnia walka ludu polskiego zakończona została zwycięstwem dzięki rozbiciu przez Armię Radziecką imperializmu hitlerowskiego. Decydujący wpływ na kształtowanie oblicza narodu uzyskiwały masy pracujące Polski.

„Dojście do władzy polskiej klasy robotniczej w roku 1944 rozpoczęło — mówi towarzyszy Bierut — nowy okres historyczny — przekształcenia narodu burżuazyjnego, w naród socjalistyczny, o nowej strukturze gospodarczej, o nowym składzie klasowym, o nowym obliczu moralno-politycznym”.

Proces przekształcania naszego narodu w naród socjalistyczny, w naród zwarty, w którym zanikną klasy antagonistyczne, odbywa się w

ostrej walce klasowej.

Polska Ludowa pozbawiła majątków i władzy kapitalistów i obszarników, wyparła w zasadzie z pozycji ekonomicznych warstwę średniej burżuazji. Fabryki, huty i kopalnie zostały wyrwane z rąk zagranicznej i obecnej burżuazji rodzimej i oddane na własność narodu. Równoważ ich rozbudowa i eksploatacja, budowa nowych fabryk, dzielnic poszczególnych miast, a nawet całych miast, sprawiły, że „staliśmy się krajem ponad trzykrotnie bardziej uprzemysłowionym, niż byliśmy w okresie przedwojennym” (Minc), że stajemy się w coraz większym stopniu krajem przemysłowym.

Ziemia obszarowa stała się własnością tych, co na niej pracują — chłopów polskich.

Sukcesy, jakie osiągnęła klasa robotnicza pod przewodnictwem swojej partii na drodze budowy socjalizmu, wzrost jej

roli, znaczenia i autorytetu w najszerszych masach narodu sprawiły, że naród nasz „zmienił jakość i staje się narodem socjalistycznym” — ucy towarzyszy Stalina, to narody „o wiele bardziej zwarte, niż jakikolwiek naród burżuazyjny, a bowiem są wolne od nie dających się pogodzić przeciwieństw klasowych, trawiących narody burżuazyjne, i o wiele bardziej ogólnonarodowe niż jakikolwiek naród burżuazyjny”.

Polską kapitalistyczną rządzą burżuazja, mocno związana ze szlacheckim ziemiaństwem. Uległa i służąca wobec mocarstw zachodnich, w okresie zaś międzywojennym potulna i usłużna w stosunku do zagranicznych kapitalistów, rządzących się w naszym kraju, wzmagala ona stale wyzysk i ucisk szerszych rzesz ludności miast i wsi. Rezultatem antynarod

owych rządów burżuazji był tragiczny wrzesień 1939 r. i niewola hitlerowska.

Jedynie rządy ludu pracującego z klasą robotniczą na czele reprezentują interesy całego narodu, są ogólnonarodowe, dają możliwość rozwoju i twórczego wpływu na kształtowanie się oblicza narodu milionowym masom robotników, chłopów, inteligencji, drobniomieszczan, zjednoczonych w ogólnonarodowym frontie przeciwko kapitalistom i wyzyskiwaczom.

Proces formowania się narodu socjalistycznego rozpoczął się u nas w 1944 roku. Wystarczyło parę lat, by towarzyszy Bierut mógł stwierdzić: „Jakże wyrosła w ciągu sześciu minionych lat nasza klasa robotnicza, jak dźwignęły się masy chłopskie, jakie horyzonty dla swej inteligencji, drobniomieszczan, zjednoczonych w ogólnonarodowym frontie przeciwko kapitalistom i wyzyskiwaczom.

Klasy rządzące dawniej krajem ukrywały przed narodem osiągnięcia naszej postępowej myśli, ukrywały przed nim wysiłki i dzieła ludzi, którzy tworzyli to, co jest najbardziej cenne, wartościowe i twórcze w naszej przeszłości. Te postępową tradycję narodu, naród, który staje się socjalistycznym, przyswajają sobie obecnie i będzie przyswajał w coraz większym stopniu.

„Mamy — mówi towarzyszy Bierut — pełne podstawy do dumy z dzisiejszych przemian, czynów i osiągnięć, w których uczestniczą coraz większe masy ludu polskiego, wzmacniając i podnosząc wzniosłość i duchowe naszego narodu, tworząc nowe talenty i nowych bohaterów, najlepszych synów i patriotów naszej ojczyzny ludowej”.

Patriotyzm naszego narodu, przyjaźń i więź ideowa, jaka łączy nas ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej i Niemiecką Republiką Demokratyczną, są rekwizitem naszej niepodległości, dalszego wzrostu siły i potęgi naszej ojczyzny, ważnego ogniwa w obliczu pokoju.

Pełna świadomość naszych sukcesów, tego, co jest ich źródłem i podstawą, jest szczególnie ważną w chwili obecnej, kiedy imperializm amerykański, groząc pozągą wojenną całemu światu, organizuje potworny wyścig zbrojeń, odbudowuje hitlerowski Wehrmacht i stawia na jego czele zwolnionych z więzień zbrodniarzy wojennych, którzy wymordowali miliony Polaków. Awanturnicza polityka sojuszu amerykańsko-hitlerowskiego stanowi groźbę dla niepodległości i bytu naszego narodu.

VI Plenum KC PZPR dało nam jasne wskazania, co czynić, by się temu niebezpieczeństwu przeciwstawić: zwrócić szereg w narodowym frontie walki o pokój i plan 6-letni.

NAUKI PRZESZŁOŚCI I OSIĄGNIĘCIA OBECNE WYKAZUJĄ, ŻE ZAGWARANTOWAĆ NIEPODLEGŁOŚĆ OJCZYZNIE MOŻE TYLKO NARÓD OGÓLNARODOWY, A TAKIM STAJEMY SIĘ W TOKU PRZEKSZTAŁCANIA W NARÓD SOCJALISTYCZNY.

B. Mercowa.

Z wojewódzkiej narały siewnej (I)

Wiosenna kontraktacja roślin przemysłowych

Do zadań rolnictwa w planie 6-letnim, poza ogólnym podniesieniem produkcji rolnej i zwierzęcej, należy również stworzenie wielkiej bazy surowcowej dla niektórych gałęzi socjalistycznego przemysłu, która równoległe do jego rozwoju musi się w każdym roku powiększać.

Zastosowano więc kontraktację jako jedną z form ujęcia drobnozawarowej i nieplanowej gospodarki chłopskiej w ramy organizacyjne i wiązania jej do państwowego planu produkcyjnego. Kontraktacja związała rolnictwo z przemysłem i przyczyniła się poważnie do wzrostu dochodów w gospodarstwach małych i średniorolnych.

Obecnie na wiosnę obejmuje ona dwie grupy roślin nasenną i przemysłowo-konsumcyjną, a jej obszar jest o 70 proc. większy niż w roku ub. Wraz z rozpoczęciem przygotowań do przeprowadzenia akcji siewnej rozpoczęto kontraktowanie roślin przemysłowych.

DOTYCHCZASOWA REALIZACJA PLANU

Na terenie całego województwa poszczególnie insygnacje zakontraktowały: 1) cukrownia „Przeworsk” (do 20. II.) — 55 proc. buraków cukrowych i 1 proc. rzepaku jarego 2) roszarnia Krosno — (do 24. II.) 88 proc. sian na słomę a roszarnia Lubaczów 27 proc. sianu i 13 proc. konop. 3) centrala nasenna (do 20. II.) pszenicę owies, jęczmień, peluszkę, konopie, trawy średnie 18 proc. 4) PZZ (do 20. II.) proso, kukurydżę, fasolę średnio w 15 proc., 5) Centrala Ogrodnicza (do 20. II.) 13 gatunków warzyw w 52 proc., 6) CRS (do 25. II.) mak, ziemniaki i len na słomę w 35 proc., 7) „Zgorzele” (do 25. II.) ziemniaki dla gorzeń w 8 proc., 8) Eksp.

Woj. Centrali Mieszej ziemniaki na tucz w 10,4 proc.

PRZYCZYNY SŁABEGO TEMPJA AKCJI

Na naradzie wojewódzkiej w Rzeszowie, w której udział wzięli Prezydium WRN tow. inż. Ginda, kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa ob. Konieczny, wszyscy kierownicy wydziałów rolnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych oraz przedstawiciele instytucji kontraktujących.

omowiono dokładnie dotychczasowy przebieg kontraktacji roślin przemysłowych, przy czym jej wyniki oceniono jako niedostateczne.

Przyczyna tak niskiego wykonania planu leży przede wszystkim w złym przygotowaniu i przeprowadzeniu wielu zebrań gminnych i gromadzkich, które nie były poprzedzone zebraniem wiejskich organizacji partyjnych, a następnie aktywnym społecznym, gospodarczym. Przenoszenie planu produkcyjnego do gromad odbywało się mechanicznie bez mobilizacji mas chłopskich do jego wykonania. Podaje my kilka przykładów:

W gminie Ruda Łańcucka w dniu 15. II. br. na 40 za proszonych przybyło tylko 18 osób. Brakło trzech soltysów, delegatów ZSCH z cze

rech gromad i inn. W gminie Mulinia nie przybyli delegaci ZSCH, GS, ZMP, SOM. W gminie Piżno narada odbyła się bez soltysów.

Dobrze natomiast przeprowadzono zebrania gminne w Roźwienicy pow. Jarosław, a Giedlarowej pow. Łańcut, w Trzebownisku pow. Rzeszów, w Dubiecku pow. Przemyśl i Niwiskach, pow. Kolbuszowa.

Roszarńia Lubaczów nie przygotowała na czas po

kontraktowany w 1949/50 r. Członkowie prezydiów powiatowych rad narodowych nie uczestniczyli w zebraniach gminnych i nie delegowali swoich przedstawicieli na zebrania gminne. Również i przedstawiciele zainteresowanych instytucji nie brali udziału w zebraniach gminnych, a często nawet w powiatowych.

AKTYWIZACJA GROMADY

Kontraktacja nie może ulegać zwłocze i przed sięwaniem. musi być zakończona w lub proc.

Uczestnicy narady, ze względu na to, że nawozy są rezerwowane do 10 bm. a potem będą sprzedawane w wolnym handlu podjęli zobowiązanie przeprowadzić kontraktację w tym terminie w 103 proc. Roszarńia Krosno wykona plan do 5 bm.

Wykonanie tego zobowiązania wymagać będzie wiele wysiłku od wiejskich organizacji partyjnych, prezydiów rad narodowych, a parau kontraktującego i od organizacji społecznych.

Muszą być powtórzone zebrania gminne i gromadzkie, tam gdzie były źle przygotowane i przeprowadzone. Instytucje kontraktujące zwiększą w zakresie swoich możliwości swój aparat do spisywania umów w terenie. Roszarńia w Lubaczowie na tychmiast rozprowadzi w teren potrzebną ilość umów interweniując u swoich władz nadrzędnych o ich dostarczenie. Przykładem dla niej winna być roszarnia krosnińska. ZSCH aktywui swoje kółka gromadzkie i grupy producentów. Przede wszystkim decydującą rolę winny odegrać wiejskie organizacje partyjne które dopilnują i pokierują szeroką akcją uświadamiania chłopów o korzyściach i konieczności kontraktowania roślin przemysłowych.

Uczmy się od bohaterkich kobiet radzieckich budować socjalizm — pracować dla dobra ojczyzny!

Przodownicy i racjonalizatorzy metalowcy radzili nad przedterminowym wykonaniem Planu 6-letniego

Pierwszy wojewódzki zjazd przodowników pracy i racjonalizatorów branży metalowej, zorganizowany przez Wydz. Produkcyjny ORZZ i NOT, zgrupował w ub. niedzielę, w sali obrad OKZZ ponad 150 czołowych metalowców woj. rzeszowskiego. Jak świadczą wypowiedzi wielu spośród uczestników zjazdu, spotkał się on z radosnym przyjęciem ze strony robotników aktywnie pracujących nad podniesieniem produkcji swych zakładów. Racjonalizatorzy i przodownicy pracy z dawna już odczuwali potrzebę wymiany doświadczeń w skalę nieco szerszej, niż pozwalały na to przyfabryczne kluby racjonalizatorów. Brak tu było też wiadomości teoretycznych, które by uzupełniły ich własne doświadczenia.

Obszerny, dwugodzinny referat tow. inż. Wilanowskiego (NOT) na temat współzawodnictwa, racjonalizacji i szybkościowego skrawania metalu, spełnił znakomicie swe zadanie, zapoznając zebranych z tą specjalnie wydaną metodą. Wykład ten, ilustrowany rysunkami i wykresami, zapoznał zebranych z geometrią ostrza szybkoobrotowego, z jego właściwościami, a także sposobem i możliwościami jego użycia. Prelegent wykazał na szeregu przykładach wspaniałe wyniki zastosowania tej metody, wprowadzonej już powszechnie w ZSKR, a u nas, wprawdzie jeszcze na małą skalę, lecz również z bardzo dobrymi rezultatami. Przykłady te uczą, że dzięki stosowaniu obróbki szybkościowej wzrasta kilkakrotnie wydajność pracy w przemyśle metalowym, a tym samym obniżają się znacznie koszty własnej produkcji.

Liczne, padające z sali pytania, na które inż. Wilanowski udzielił wyczerpujących wyjaśnień były dowodem dużego zainteresowania słuchaczy. Świadczą o nim również słowa znanego racjonalizatora CWN — tow. Basisty, który stwierdził, że prelekcja dała im naukową podstawę do zrozumienia zjawisk jakie obserwowali w swej pracy. „Wiedząc elśmy tylko tyle, że przy określonym oszlifowaniu noża uzyskuje się takie lub inne wyniki i dopiero dziś się wykład wytłumaczył nam, dlaczego tak się dzieje i co trzeba robić, aby otrzymać pożądane rezultaty”.

Przedmiotem dyskusji, jaka nastąpiła po referacie, były za-

równo poruszone w nim zagadnienia techniczne, jak i sprawa racjonalizatorstwa i współzawodnictwa w ogóle. Lecz nie zabierający głos robotnicy i pracownicy rzeszowskich zakładów metalowych dzielili się w niej swymi doświadczeniami i zapoznawali nawzajem z historią swoich osiągnięć. I tak drugoletni pracownik huty „Stalowa Wola” — tow. Szkółka nazwał ostatnie wydarzenie na tamtejszym zakładzie małą rewolucją produkcyjną: w wyniku zastosowania szeregu usprawnień i nowych pomysłów, wydajność wzrosła tak dalece, iż mimo zmiany norm po ich rewizji zarobki są coraz lepsze i przekraczają dawne. Oto np. wykonanie wieńca do osi wagonu, wymagające przedtem aż 364 godzin — dzisiaj trwa zaledwie 10 godzin przy równoczesnej znacznej oszczędności tak cennego surowca, jakim jest mosiądz. Na ostatnim zebraniu organizacji podstawowej uchwalono podjęcie rewizji również plan miesięczny, który przekroczony został o 22 proc.

Omawiając sposoby dalszego podnoszenia wydajności pracy i nowych oszczędności, tow. Szkółka zwrócił m. inn. uwagę na zaniedbaną u nas dziedzinę odlewnictwa, a zwłaszcza bardzo ważny problem zastąpienia cyny.

Inny robotnik huty — znany racjonalizator Linski — z entuzjazmem opowiada o sukcesach jej załogi, które bardziej zawdzięczać trzeba wysiłkowi umysłu i usprawnieniom, niż wysiłkowi mięśni.

Na WSK w Gorzycach nowe wynalazki i pomysły omawane

przez tow. Jarosza, przyniosły temu zakładowi ogromne oszczędności. Przebudowanie, według pomysłu jednego z robotników, komory powietrznej, zwiększyło czterokrotnie wydajność przy otrzymywaniu żeliwa, obniżając o 35 proc. koszty własne zakładu.

Mówiąc o pracy racjonalizatorów na WSK — Mielec, tow. Mazur oświadczył, iż cieszy się ona niestety m. nimalnym zainteresowaniem i poparciem ze strony Związku Metalowców i Rady Zakładowej. Klub racjonalizatorów nie może bez tej pomocy organ zować odczytów, wykładów, ani prenumerować pism fachowych, których brak daje się jego członkom dotkliwie we znaki. Zarządy te potwierdził także inny robotnik tamtejszych zakładów — młodzieżowiec Niedbała, stwierdzając, że obok wielu starszych i doświadczonych robotników, którym werbowana ze wsi młodzież zawdzięcza całą swą edukację, znajduje się też w ich gronie, którzy zazdrośnie strzegą swych fachowych tajemnic, czyniąc tym krzywdę uczniom, zakładowi i państwu.

Podobna sytuacja panuje

również w Sanockiej Fabryce Wagonów, gdzie ponadto zniechęca racjonalizatorów do pracy nad nowymi pomysłami wielomiesięczne wyczekiwania na ich zatwierdzenie. Stąd bardzo często pomysły te są wykonywane wyjątkowo przez ich autorów, a ukrywane przed okiem ciekawych.

Obok wymienionych, wielu jeszcze towarzyszy wychodziło na mównicę, aby z dumą i radością opowiadać o zdobyciach swoich zakładów pracy. Wszyscy oni dawali wyraz swej wdzięczności dla Rządu Polski Ludowej, partii i organizatorów zjazdu za pomoc, jaką się im otacza oraz wyrażali głębokie przekonanie, że za opieką i pomoc pozwoli im wielokrotnie wysiłki nad wykonaniem planu 6-letniego, budową socjalizmu i utrwaleniem pokoju. Szczególnie wzruszające były słowa robotnika — weterana WSK Mielec, tow. Osńskiego, który rzekł: „Apeluję do was racjonalizatorzy i przodownicy, abyście nie ustawali w pracy, bo tak bardzo pragniemy na własne oczy zobaczyć to lepsze jutro socjalizmu”.

mn.

Błędy popełnione w pracy organizacji partyjnej przy CT w Rzeszowie nie mogą się powtórzyć

W związku ze zmianą struktury organizacyjnej Centrali Tekstylniej w Rzeszowie i podstawowej organizacji partyjnej przy poszczególnych hurtowniach, a mianowicie wyrobów wełnianych, bawełnianych, jedwabnych i galanterijnych i lnianych, stanęły wobec zadania dokonania zmian również i struktury organizacyjnej linii partyjnej. Wstępne kroki zostały już poczynione i w czasie nadchodzących wyborów do władz partyjnych istniejące organizacje podstawowe hurtowni branżowych zostaną połączone w jedną Podstawową Organizację Partyjną.

Obecnie należy się zastanowić i dokonać analizy pracy organizacji podstawowych w roku ubiegłym, wykazać ich o-

sągnięcia i braki. Niewątpliwie organizacje podstawowe przy hurtowniach branżowych mają poważne osiągnięcia na polu gospodarczym. Hurtownie branżowe wykonały i przekroczyły swe roczne plany sprzedaży. Jest to zasługą przede wszystkim dobrej pracy egzekutywy i sekretarzy oraz organizacji partyjnych które zmobilizowały nie tylko towarzyszy, ale i bezpartyjnych wokół zadań produkcyjnych. Za przykładem towarzyszy przystąpili do wytyężonej pracy i bezpartyjni. Plan roczny mimo piętrzących się trudności został chlubnie wykonany.

Osągnięcia te byłyby jeszcze większe, gdyby nie poważne braki jakich cechują pracę organizacji partyjnych, a zwłaszcza po linii ideologiczno-wychowawczej. Należy stwierdzić, że poszczególne organizacje partyjne nie zdały egzaminu w swej dotychczasowej pracy. Zebrania partyjne, mimo kwartalnych planów odbywały się niesystematycznie a obecność towarzyszy nie przekraczała nigdy 60 proc. ogólnej ilości.

Co zrobili egzekutywy, aby zapobiec temu stanowi rzeczy? Powiedzmy szczerze — nic. Ani nie starano się odbywać zebrań w terminach wyznaczonych — zdarzało się, że sekretarz, jak np. tow. Budak przed wyjazdem służbowym nie polecił członkom egzekutywy zwołać zebrania według planu. W wielu wypadkach członkowie nie przybyli na zebranie i nie przystąpili do dyskusji. Organizacja partyjna nie wyciągnęła wobec towarzyszy żadnych konsekwencji.

Na terenie Centrali Tekstylniej zorganizowano wprawdzie

Podstawowa Organizacja Partyjna w Sanoczku winna więcej uwagi poświęcić szkoleniu

W Sanoczku w ub. roku powstała spółdzielnia produkcyjna, a wszyscy członkowie partii, zamieszkali na terenie tej gromady są jej członkami. Aby podnieść poziom świadomości ideologicznej członków, organizacja podstawowa rozpoczęła szkolenie partyjne na pierwszym stopniu. Lecz szkolenie napotyka na trudności, które trzeba jak najprędzej usunąć. Nauka odbywa się w szkolnej sali, do której woźny nie chce wpuścić kursistów — ponieważ, jak tłumaczy się, musi dodatkowo sprzątać. Sala gdzie odbywają się wykłady jest nieoświetlona i nieogrzewana. Na kurs uczęszcza zaledwie 35 proc. członków objętych szkoleniem. Początkowo dosyć dobrze prowadził wykłady tow. Benedykt Krawiec, jednakże został wystawiony na kurs. W pracy szkoleniowej zastępuje go tow. Florek, który nie przykładając wiele uwagi do tego zagadnienia.

Jeden z jego wykładów odbył się w dniu 27 stycznia br. w obecności absolwentów Wojewódzkiej Szkoły Partyjnej, tow. Florek, jak zawsze tak i w tym dniu na wykład przyszedł nieprzygotowany. Z kie-

szeni wyciągnął biuletyn szkolniowy, rozciął kartki broszury i monotonnym, usypiającym głosem zaczął czytać. Po przeczytaniu, bez jakiegokolwiek dyskusji zakończył „wykład”.

Broszurki szkoleniowe są w posiadaniu tylko samego wykładowego, gdyż pozostałe, nadane przez Wydział Propagandy Komitetu Powiatowego w Sanoku, znajdują się pokryte grubą warstwą kurzu u sekretarza Podstawowej Organizacji Partyjnej, tow. Władysława Wajdy.

Taka forma pracy, jaką stosuje tow. Florek, w żadnym wypadku nie może nazywać się szkoleniem. Ten styl pracy ideologicznej nie przynosi właściwie pożytku, a przeciwnie, powoduje szkody, gdyż odstrasza kursantów od szkolenia a zarazem bezpośrednio wpływa na frekwencję. Sekretarz tow. Wajda zupełnie nie troszczy się o poprawę stylu pracy szkoleniowej, ani też o działalność całej organizacji partyjnej. Gdyby przejawiał więcej troski o pracę partyjną i życie społeczne gromady, to byłby niedopuszczalnym do chaosu organizacyjnego. Np. na dzień 27 stycznia br. o jednej godzinie i do jednej sali zwołano naradę zebrania, a mianowicie Koła Gospodyń Wiejskich, członków spółdzielni produkcyjnej i szkoleniową partyjną.

Tow. Florek powinien pamiętać, że na wykład trzeba przynieść koniecznie przygotowany, broszurkę można mieć tylko do pomocy. Każdy wykład winien być poprzedzony 15-minutową prasówką, ujmującą aktualne zagadnienia polityczne i gospodarcze, krajowe i międzynarodowe. Wykład winien trwać dwie godziny z tym, że jedną godzinę trzeba poświęcić na dyskusję nad omawianym zagadnieniem. Broszury szkoleniowe, bezpośrednio po ich otrzymaniu, sekretarz winien rozdać kursantom. Należy prowadzić dziennik lekcyjny, bo przecież szkolenie ideologiczne jest sprawą bardzo ważną i nie może być bagatelizowane. Szkolenie przyczynia się do wzrostu świadomości polityczno-społecznej, wzmocnienia dyscypliny partyjnej i odporności wobec zakusów wroga klasowego.

Na terenie Sanoczka pracuje spółdzielnia produkcyjna i tym bardziej szkolenie winno przybrać właściwe sobie formy bo ze szkoleniem nierozdzielnie łączy się zagadnienie wzmocnienia dyscypliny i wzmocnienia wydajności pracy oraz poszanowania dobra społecznego. Spółdzielnia w Sanoczku oczekuje na kadry, a może je pozyskać tylko przez intensywne i gruntowne szkolenie ideologiczne. Tow. Wajda jako sekretarz musi w całej pełni wprowadzać w życie zalecenia Komitetu Gminnego, a aktywnie kontrolować działalność Podstawowej Organizacji Partyjnej oraz otoczyć opieką przeprowadzane szkolenia. (1540).

Tadeusz Kuchna koresp. N. Rz.

D. M.

O większy wzrost ZMP w krośnieńskiej „LNIANCE”

„Powinniście być pierwszymi budowniczymi społeczeństwa komunistycznego wśród młodych budowniczych, do których należyć powinien każdy młody chłopiec, każda młoda dziewczyna. Bez przywiązania całej młodzieży robotniczej i chłopskiej do tego budownictwa komunizmu — nie zbudujemy społeczeństwa komunistycznego.”

Związek Młodzieży Komunistycznej powinien być grupą szturmową, która w każdej pracy pomaga partii, wykazuje swoją inicjatywę, daje początek czemuś nowemu... (Lenin).

Przed Związkiem Młodzieży Polskiej stoi poważne zadanie zmobilizowania całej młodzieży do walki o plan produkcyjny, o przedterminowe wykonanie planu 6-letniego.

Często jeszcze zarządy zakładowe ZMP niedostatecznie analizują możliwości odpowiedzialnej pracy uświadamiającej wśród młodzieży, co dodatnio wpływałoby na młodzież mniej uświadamioną.

Są jeszcze i takie zarządy, które nie potrafiły dotychczas dokonać przełomu w swej pracy, opierając się na przestarzałych formach pracy organizacyjnej, które hamują właściwy bieg pracy młodzieży w fabryce.

W większości wypadków powodem złej pracy na zakładzie jest brak odpowiedniego planowania, a jeżeli plany takie są robione to brak jest ich wykonania i kontroli wykonania.

Czy w Południowych Zakładach Przemysłu Lniarskiego w Krośnie organizacja zakładowa ZMP stanęła na wysokości zadania? Niestety. Należy stwierdzić, że nie. Kierownictwo organizacji ZMP w krośnieńskiej „Lniance” zaniedbało szereg poważnych odcinków pracy organizacyjnej i politycznej na terenie zakładu.

CYFRY NA OPAK

Na ZMP-owskich naradach, konferencjach, odprawach, zjazdach i t.p. szeroko mówi się o wzroście organizacji, o tendencjach spadkowych w zakładach przemysłowych. Oto jak przedstawia się sprawa wzrostu organizacji ZMP w PZPL w Krośnie.

Na dzień 1 października ub. roku stan organizacji wynosił 135 członków. I w tymże miesiącu do ZMP przystąpiło 20 nowych członków. Obecnie zaś stan ilościowy wynosi 135 członków, t. zn., że obniżył się o 13 proc., zaś stan młodzieży zorganizowanej w stosunku do ogółu wyraża się cyfrą 32,7 proc.

Cyfrę tę świadczy, że w PZPL w Krośnie grozi poważne niebezpieczeństwo niezasadzonego spadku ilościowego organizacji ZMP-owskiej. A przecież w PZPL jest wielu młodzieżowych przodowników pracy jak Władysława Nizicka, Maria Chodakowska, Maria Skok, Walenty Zięba, Leopold Żywiec i wielu innych, którzy nie zostali dotychczas odcenieni należyta-

opieką ze strony organizacji ZMP-owskiej, nie starano się, aby wciągnąć ich w szeregi ZMP.

Komitet Zakładowy PZPR powinien więcej analizować dotychczas interesować się o becną sytuacją w organizacji młodzieżowej. Należy stwierdzić, że w dotychczasowej pracy kierownictwa partyjnego i organizacji młodzieżowej brak było harmonijności. Komitet Zakładowy PZPR niedostatecznie analizował błędy i niedociągnięcia, jakie popełniał ZMP-owcy i w przyszłości zmienić powinien dotychczasowy styl pracy.

K. D.

Towar znajdujący się w sklepie musi być dostępny dla wszystkich kupujących

„Zrobiłście mi wielką krzywdę” — oświadczyła płacząco kierowniczka sklepu tekstylnego gminnej spółdzielni Nr 27 w Łańcucie ob. Maria Bembenik inspektorem Państwowej Inspekcji Handlowej którzy wyciągnęli ukryte głęboko pod ladą najbardziej poszukiwane kupony różnych materiałów i oddali je do sprzedaży wobec zdziwionych i ucieszonych komentów.

Ob. Bembenik nie mogła zrozumieć — jak można było oddawać do sprzedaży dla innych te materiały, które w przyszłości mogły być jej potrzebne. Istotnie — sklepowa miała dobry gust, zachowując sobie te piękne kupony. Inaczej natomiast reagował obecni w sklepie konsumenci

wiejszy i robotniczy: „Zobaczcie obywateli, czy tam jeszcze czego więcej nie ma, bo my tego nigdy tutaj kupić nie możemy” — padły głosy.

Wypadek ten jest o tyle charakterystyczny, że ob. Bembenik bronila omawianego towaru przed oddaniem go do sprzedaży, uważając go za swój własny.

Nie jest to niestety wypadek odosobniony.

Kontrolę przeprowadzoną przez inspektora Państwowej Inspekcji Handlowej dosięgła do wykazania ukrywania towarów w celu samozaopatrzenia się personelem, względnie przechowywania towarów z przeznaczeniem do sprzedaży pomiędzy swoich znajomych. Jaskrawym tego dowodem

są wyniki kontrolne PIH w gminnej spółdzielni „SCh” w Dubiecku pow. Przemysł. Komuniści Dubiecka wchodząc do tamt. sklepu stwierdzili niemało pustych regałów, pomimo, że podładami znajdowały się różne towary. Nie były one jednak dla „wszystkich”. Flanela została odłożona rzekomo do dyspozycji ob. S. S. — członka Zarządu, 2,30 m podszewki i 2,80 m welny płaszczowej dla żony prezesa GS, 3,50 m materiału koszulowego odłożono rzekomo dla sędziwego, 2,50 m welny na suknię odłożono dla tamtejszej nauczycielki, 2 pary kaloszy dla kierownika szkoły, 2 pary podkoszulków dla kierownika sklepu itd.

Dzieje się to pomimo wyraź-

neg zarządzania Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, które w trosce o udostępnienie masom pracującym jednakoowych praw w zakupie towarów, zakazuje wszelkiego rodzaju samozaprzęgnięcia się personelem względnie reglamentacji towarów.

Państwowa Inspekcja Handlowa, której jednym z głównych zadań jest obrona interesów najszerzszych mas świata pracy odnośnie handlu, energicznie walczy z wszelkimi przejawami kumoterstwa w handlu i wobec winnych wyłącza dookoła idące wnioski o ukaranie. (1421)

A. Cz. koresp. N. Rz.

Wnioski z wyborów społ. inspektorów pracy w Zw. Zaw. Prac. Budowlanych

W związku z wejściem w życie ustawy o powołaniu społeczeństwa inspektorów pracy uchwalonej przez Sejm Ustawodawczy w dn. 4 lutego 1950 r., Zarząd Okręgowy Zw. Zaw. Pracowników Budowlanych przystąpił do wyborów społ. inspektorów. Do chwili obecnej przeprowadzono wybory na 25 większych zakładach pracy wojewódzkiej.

Akcja wyborcza została rozbita na dwa etapy, tj. na zebrała przedwyborczą, mającą na celu uświadomienie pracowników o znaczeniu i korzyściach, jakie wypływają z powołania do życia społ. insp. — oraz na zebrała wyborczą.

W rezultacie przeprowadzonych wyborów wybrano na 25 zakładach pracy 25 zakładowych, 96 oddziałowych oraz 121 grupowych, czyli łącznie 236 społecznych inspektorów pracy. Dobrze przeprowadzili wybory PPB w Jarosławiu, PPB — (budow. chłodni) — w Dębicy.

Obok dobrze przeprowadzonych wyborów nie brak i nie doścignięć, które Zw. Zaw. Pracowników Budowlanych winien unikać w przyszłych wyborach, które przebiegać będą zgodnie z poleceniem CRZZ i Zarz. Gł. Prac. Przem. Bud. łącznie z wyborami rad zakładowych i oddziałowych. W przyszłości nie powinny powrócić się takie fakty, które miały miejsce w Elektrycznych Zakładach Ceramicznych Polanka-Karol w pow. krośnieńskim. Tam Rada Zakładowa całkowicie zbagatelizowała zebrała wyborczą, mimo, iż było ono ogłoszone załóżce zgodnie z regulaminem na 10 dn. przed wyborami. Na zebrała nie przybyło jedynie około 20 proc. załogi.

Również Zarząd Okręgowy popełnił pewne błędy, gdyż początkowo przeszedł w sposób mechaniczny do przygotowania akcji wyborczej, nie zapoznając aktywnie w terenie z instrukcjami o sposobie przeprowadzenia wyborów. Wynikiem tego było to, że oddziały Zw. Zaw. Pracowników Budowlanych w Krośnie, Dębicy

i Mielcu źle przeanalizowały w stosunku do powołania do życia społ. insp. pracy i zebrała wyborczą w tych powiatach musiały być ponownie przeprowadzone.

Równocześnie referat bezpieczeństwa i higieny pracy Zarządu Okręgowego Zw. Zaw. Pracowników Budowlanych nie dostarczał się do instrukcji CRZZ, która m. in. mówi, że należy raz w ciągu miesiąca przez okres 6 miesięcy kontaktować się z społ. insp. pracy, celem udzielenia instruktażu i pomocy w pracy. Odbija się to w działalności społ. insp. pracy, którzy ograniczają swą pracę do minimum z braku pomocy odgórnej.

Zarząd Okręgowy Zw. Zaw. Pracowników Budowlanych w Rzeszowie w przyszłości powinien poprzez częste lustracje i instruktaż, udzielany nowo wybranym społ. insp. pracy naprawić niedociągnięcia, jak by pracownicy zrozumeli, że naczelnym zadaniem społecznych inspektorów pracy jest walka o poprawę warunków pracy robotników. (1294)

Józef Krajniak
koresp. N. Rz.

Pracownicy Centrali Spożywczej obniżają koszty własne o 10 proc.

Jest godzina popołudniowa, gdy świetlica Centrali Spożywczej w Rzeszowie wypełnia się po brzegi pracownikami. Za chwilę rozpoczyna się wybory do Rady Miejskiej.

Robotnicy CS doceniają wartość wyborów związkowych i wiedzą, że wybory do Rady Miejskiej są wyjątkowo ich sprawą, gdyż członkowie rady, których mają wybrać będą reprezentowali ich interesy, że dbać będą o ich warunki pracy, o rozwój spółdzielni i należyte zapatrzenie.

Wybory wypełniły na wstępie sprawozdania ustępujących zarządów, po czym wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zebrani poruszyli kolejno wszystkie sprawy związane z działalnością rady zakładowej, krytykując ich błędą i niewłaściwą działalność. W wypowiedziach swych mówcy wskazywali również na konkretne sposoby usprawnienia i usunięcia niedomagani, jakie wkładają się do pracy związkowej.

O osiągnięciach rady mówił tow. Doroba i wskazał, że jednym z nich jest obniżenie przez Centralę Spożywczej o 6 proc. kosztów efektywnych. Rada przychyliła się również do poważnego obniżenia kosztów rzeczowych, które zni-

żone zostały ponad ustaloną normą granicę. Mówca wskazał również na złą pracę rady a m. in. na niewykorzystanie przez CS fundusze na wczasowy dla robotników, z których pieniądze z końcem roku musiały być odesłane do Zarządu Głównego.

Pracownik hurtowni Marek mówił o akcji szkolenia robotników i podkreślił, że zbyt słabe zainteresowanie okazywała rada zakładowa dla jej rozwoju i nie przyczyniła się do tego, by szkoleniem, które ma decydujący wpływ na przedterminowe wykonanie planu 6-letniego objąć szerszy ogół pracowników. Tylko 15 proc. załogi w roku ubiegłym do szkolenia ideologicznego.

Sprawę współzawodnictwa pracy omówił pracownik Papczak stwierdzając, że Rada Zakładowa hurtowni interesowała się współzawodnictwem, ale nie potrafiła postawić go na odpowiednim poziomie, co uwidoczniło się w typowaniu przedowników pracy.

Dużo zainteresowania u zebranych wywołały same wybory. Uczestnicy dogłębnie przedyskutowali listę kandydatów do nowej Rady Miejskiej i w wyniku wyborów wybrany został 9-osobowy zarząd. Przewodniczą-

cym został B. Chmielarski, zastępcą W. Niedzielski, a sekretarzem Dyka.

Ważnym punktem wyborów w CS było podjęte przez pracowników Centrali Spożywczej zobowiązanie obniżenia kosztów własnych. Odpowiadając na apel pracowników MHD w Krakowie załoga CS w Rzeszowie zobowiązała się obniżyć koszty własne na rok 1951 o 10 proc.

Rozumiejąc znaczenie obniżenia kosztów własnych dla przedterminowego wykonania zadań planu 6-letniego i poprawę bytu mas pracujących, pracownicy CS podjęli również ponad 30 zobowiązań indywidualnych i zespołowych. M. in. pracownicy działu handlowego ekspozytury zobowiązali się do 31 marca br. upłynić zbędne rezerwy o 50 proc. oraz nie dopuścić do magazynowania i zbytecznego przetrzymywania towarów. Jednym z ważnych zobowiązań podjętych przez pracowników ekspozytury jest zobowiązanie, które mówi o zlikwidowaniu na hurtowniach wszystkich mank towarowych. (2).

Rzeszowski notatnik reportera

W dniach od 15 marca do 15 kwietnia br. z inicjatywą Komendy Wojewódzkiej MO odbyła się „Miesiąc Czystości”. W okresie tym komisja sanitarno-porządkowa będzie sprawdzać stan sanitarny bloków mieszkalnych, placówek handlu uspołecznionego i t.p.

Przy ul. Lwowskiej 24 w jednej izbie mieszka ob. G. Procińska wraz z dziećmi, która przyjmując w związku z akcją meldunkową interesantów swojego obwodu.

Wydział Kwadrantów Cywilnego przy Prezydium MRN w Rzeszowie winien zainteresować się warunkami mieszkaniowymi prowadzących meldunki i przydzielić im większe mieszkania.

SPO - to nasz znak

R. R.

MARZEC
2
Piątek

RZESZÓW
Dziur nocny: Apteka Społeczna Nr 5 ul. Gen. Świerczewskiego
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodziska 6, tel. 10.00

Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10 tel. 06

hino
RZESZÓW — Apollo: Premiera Warszawska

radio

8.15 Wiadomości poranne, 8.30 Koncert dla świata pracy, 6.30 Dzieńnik poranny, 6.50 Gimnastyka, 7.00 Muzyka, 8.05 Utwory kompozytorów rosyjskich, 9.20 Muzyka i aktualności, 9.50 „Gospodarz i parobek” — fragment opowieści Tolstoj, 10.55 Aud. szkolna, 11.15 Koncert solistów, 12.15 Skrzypcowe transkrypcje, melodii operowych, 12.45 Na swojską nutę, 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych, 15.50 Muzyka, 16.20 Pogadanka dr. Jana Zubiniego, 17.05 Wszelchnia Radiowa, 18.00 Dla każdego coś miłego, 19.15 Aud. dla kobiet wiejskich, 19.30 Gra Zespół Instrumentalny Jerzego Orzechowskiego, 22.02 Koncert symfoniczny, 23.00 Ostatnie wiadomości.

Komunikat Wojskowy Ośrodka Szkolenia Partyjnego

W dniu 4 marca o godz. 9 odbędzie się w Ośrodku Szkolenia Partyjnego seminarium wszystkich kierowników kół wykładowców II stopnia szkolenia partyjnego z KP (M) (nie zależnie od tego czy przeprowadzają osobiste seminaria) oraz konsultantów grupy wojewódzkiej.

Temat seminarium: „Nauka o Państwie” i plan 6-letni w świetle VI Plenum KC.
Uwaga: pisemnych załączników nie wysyłamy.

KRONIKA woj. rzeszowskiego

STALOWA WOLA. W Domu Hutnika została otwarta wystawa dzieł klasyków malarstwa oraz najwybitniejszych pisarzy radzieckich. Wystawa cieszyła się dużym powodzeniem wśród społeczeństwa Stalowej Woli. Dzieła w oprawach wykonanych z artystycznym i nowoczesnym sprzęt świetlnym. Uruchomienie świetlic nastąpi z okazji Święta Pracy. (1549)

Staa.

Intensywne prace prowadzi PPB w Stalowej Woli przy budowie 4 dużych sklepów, o kubaturze 4.250 m³ każdy, które w znacznej mierze zaspokoją potrzeby mieszkańców m.asta. Obecnie trwają roboty przy tym

lowania i inne. Sklepy zostaną oddane do użytku na 1 maja br. (677)

DĘBICA. Na terenie budowy chłodni w Dębicy powstaje spójny budynek przeznaczony na hotel robotniczy, w którym m. in. będzie się mieścić świetlica, wyposażona w scenę i nowoczesny sprzęt świetlny. Uruchomienie świetlic nastąpi z okazji Święta Pracy. (1549)

LUBACZÓW. Pracownicy księgowi gminnej spółdzielni SCh w Horyńcu rzucili wszystkim pracownikom księgowości GS w okręgu rzeszowskim wezwanie do przedterminowe-

go ukończenia bilansu netto za rok 1950 (termin wykonania wyznaczony był na 31 marca br.) Pracownicy księgowości GS w Horyńcu wykonali swe zobowiązania już w dniu 31 stycznia br. Również w tym samym dniu wykonali bilanse pracownicy GS w Lświe Jamach w pow. lubaczowskim, którzy pierwsi odpowiedzieli na wezwanie.
LEŻAJSK. Przed kilku dniami rozpoczęła pracę nowozałożona spółdzielnia pracy szewców i cholewkarzy „Odrodzenie” w Leżajsku przy ul. Rzeszowskiej 1. Spółdzielnia wyrabia nowe obuwie jak również przyjmuje do naprawy stare. (1256)

Przy ul. Lwowskiej 24 w jednej izbie mieszka ob. G. Procińska wraz z dziećmi, która przyjmując w związku z akcją meldunkową interesantów swojego obwodu.

Wydział Kwadrantów Cywilnego przy Prezydium MRN w Rzeszowie winien zainteresować się warunkami mieszkaniowymi prowadzących meldunki i przydzielić im większe mieszkania.

SPO - to nasz znak

R. R.

W trosce o dobro dziecka i ochronę społeczeństwa przed przestępczością w ogóle a nieletnich w szczególności powołano do życia na terenie całego kraju przy sądach powiatowych wydziały dla nieletnich.

Ślady wojny — okupacji hitlerowskiej oraz pozostałości ustroju kapitalistycznego spowodowały brak dostatecznej opieki nad dziećmi i młodzieżą.

Przeobrażenia ustrojowe w Polsce stworzyły mocną podstawę dla prowadzenia walki z przestępczością wśród nieletnich. Walka ta obejmuje szeroką akcję prewencyjną, a więc w pierwszym rzędzie opiekę nad nieletnim przestępcą pozostającym w rodzinie. Wychowanie nieletnich w zakładach, ze względu na ich zdemoralizowanie, warunki rodzinne czy społeczną wagę czynu przestępczego i opiekę nad wychowaniem nieletnich zwolnionych z zakładu, to najistotniejsze formy tej walki.

Wśród przyczyn przestępczości nieletnich dominują czynniki specyficzne, jak brak normalnych warunków rodzinnych, oraz czynniki środowiskowe natury ekonomicznej, które w ostatniej analizie dadzą się sprowadzić do przyczyn ustrojowych. Stwierdzone jest, że zjawisko przestępczości nieletnich występuje w warunkach burżuazyjnych, przede wszystkim wśród dzieci biedoty wiejskiej i miejskiej, opadających w holizę z prawem wskutek ciężkich lub anormalnych warunków życia i braku opieki. Rządy burżuazyjne nie interesowały się zbytnio tym zagadnieniem. Opiekę nad dziećmi i młodzieżą sprawowały osoby „dobrej woli” względnie instytucje filantropijne poprzez t. zw. sternerki. Brak było państwowych zakładów wychowawczych

Sądy dla nieletnich ich rola i zadanie

i poprawczych. Również mimo że ustawa przewidywała sądy dla nieletnich, sądy takie w zasadzie nie zostały powołane do życia. Istniały tylko 3 oddziały sądów grodzkich, a to w Warszawie, Łodzi i Krakowie, które rozpatrywały sprawy przeciwko nieletnim.

Ponieważ człowiek od chwili urodzenia rozwija się stopniowo i dopiero po latach uzyskuje pełnię rozwoju fizycznego i intelektualnego, przeto nasze ustawodawstwo karne traktuje nieletniego pod względem odpowiedzialności karnej inaczej niż człowieka dorosłego. Między innymi kodeks karny rozróżnia 3 okresy w postępowaniu z nieletnimi: I okres to okres bezwzględnej nieodpowiedzialności, II okres to okres odpowiedzialności warunkowej, III okres to okres odpowiedzialności bezwarunkowej.

Pierwszy okres obejmuje nieletnich do lat 13. Nieletni tej kategorii nie ulegają karze. Sąd jednak zwyczajowy okoliczności i przyczyny popełnienia czynu, przy uwzględnieniu indywidualnych cech nieletniego, stosuje do niego środki wychowawcze a więc upomnienie, dozór odpowiedzialny rodziców lub opiekunów, dozór kuratora, względnie umieszczenie w zakładzie wychowawczym.

Drugi okres obejmuje nieletnich od lat 13 do 17-ku. Osobno tych nieletnich sąd obowiązany jest z ustawy badać czy dopuścili się oni przestępstwa z rozważaniem tj. czy osiągnęli taki stopień rozwoju umysłowego i moralnego, by mogli rozpoznać znaczenie swego czynu i pok-

rować swym postępowaniem. W wypadku stwierdzenia rozeznania, sąd skazuje nieletniego na umieszczenie w zakładzie poprawczym, w przeciwnym razie stosuje do niego środki wychowawcze, jak do nieletnich poniżej lat 13-ku. W okresie trzecim tj. w okresie odpowiedzialności bezwarunkowej kodeks karny traktuje osoby powyżej lat 17-ku na równi z osobami dorosłymi.

Celem środków wychowawczych jest uzupełnienie wyraźnie zaniedbanego wychowania nieletniego. W każdym konkretnym wypadku sędzia ocenia, który ze środków wychowawczych należy zastosować. Nieletni, do którego zastosowano środek wychowawczy umieszczenia w zakładzie wychowawczym przebywa w nim w zasadzie do ukończenia 18 roku życia. Nieletni zaś, skazany na umieszczenie w zakładzie poprawczym, przebywa w nim do ukończenia 21 roku życia.

Z uwagi jednak na możliwość osiągnięcia u nieletniego poprawy i uzupełnienia jego zaniedbanego wychowania w krótszym okresie czasu, kodeks daje możliwość sędziemu zwolnienia nieletniego z zakładu poprawczego czy wychowawczego, przed osiągnięciem przez niego wyżej podanych granic wieku. Nad nieletnimi zwolnionymi warunkowo z zakładu na czas ściśle określony, sąd w dalszym ciągu srukuje pieczę przez oddanie ich pod nadzór wyznaczony w tym celu kuratora sądowego dla nieletnich.

Przy każdym sądzie dla nieletnich powołano kuratorów sądowych dla nieletnich, którzy są organem pomocni-

czym sądu. Kuratorem może być tylko osoba, która ukończyła 21 rok życia, posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw politycznych i obywatelskich, oraz daje rękojmię należytego wypełnienia włożonych na nią obowiązków.

Kuratorów powołuje i odwołuje Prezes Sądu Wojewódzkiego na wniosek sędziego dla nieletnich w porozumieniu z radami narodowymi, partiami politycznymi i organizacjami społecznymi. Funkcją kuratora dla nieletnich jest funkcja społeczna wykonywana pod ścisłym nadzorem sędziego dla nieletnich.

Do obowiązków kuratora należy przeprowadzenie wywiadów o środowiskowych mających na celu stwierdzenie w jakich warunkach bytowych wrzasta nieletni i co było motorem popełnienia przez niego przestępstwa. Nadzór nad nieletnimi powierzony mi mu przez sąd, oraz nieletnimi zwolnionymi warunkowo z zakładów.

Kurator po otrzymaniu zawiadomienia ze sądu o powołaniu jego pieczy nieletniego, natychmiast zapoznaje się z nieletnim, z jego środowiskiem i jego potrzebami. Stosownie do stwierdzonego stanu faktycznego, kurator podejmuje starania w kierunku poprawy warunków rozwojowych zagwarantowanych dziecku i młodzieży na obecnym etapie rozwojowym ustroju demokratycznego a w szczególności w zakresie wykształcenia ogólnego i ideowego, oraz przygotowania do zawodu. W związku z tym kurator pozostaje w ścisłym kontakcie z instytucjami i organizacjami zainteresowanymi sprawami dziecka i młodzieży

np. DOSZ, ZMP, Liga Kobiet, Związkami Zawodowymi i t.d.

Dlatego też, nie tylko rodzice nieletniego ale i szeroki ogół społeczeństwa winien udzielać kuratorom jak najdalej idącej pomocy w ich pracy, mającej na celu resocjalizację nieletniego przestępcy przez włączenie go do normalnego życia.

W wypadku jeżeli nieletni wskutek opieki i starań kuratora osiągnie poprawę i zachowaniem swoim da gwarancję, że nie powróci na drogę przestępczą, sędzia może na wniosek kuratora uchylić nadzór.

Jeżeli wysiłki kuratora skierowane w celu resocjalizacji nieletniego nie odniosą skutku, bądź to z przyczyn samego nieletniego, jego niechęci do pracy czy nauki, nie podporządkowania się zarządzeniom kuratora, ziego wpływu rodziców czy opiekunów nie mających należytego uświadomienia społeczno-politycznego i niedbających o należyte wychowanie nieletniego, kurator może złożyć w sądzie opiekuńczym odnośnie rodziców wniosek o odebranie władzy rodzicielskiej, względnie rozwiązanie jej na pewien okres czasu, zaś odnośnie nieletniego umieszczenie go w zakładzie wychowawczym.

Tak przedstawia się w ogólnych zarysach praca kuratora nad nieletnim pozostającym w normalnych warunkach życia społecznego.

Jeżeli chodzi o nieletnich zwolnionych warunkowo z zakładów to sąd, bezpośrednio po powzięciu decyzji o warunkowym zwolnieniu nieletniego, zawiadamia o tym kuratora, któremu powierza wychowanka, po-

dając mu równocześnie, jakiego rodzaju wykształcenie ogólne i zawodowe, otrzymał nieletni w zakładzie. Zakłady wychowawcze i poprawcze są bowiem szkołami wychowania socjalistycznego, dają nieletniemu obok wykształcenia podstawowego również wykształcenie zawodowe stosowne do inteligencji i zamiłowania. Przygotowują go do życia w społeczeństwie oraz dają mu podstawę do włączenia się do produkcji.

Kurator po otrzymaniu powyższego zawiadomienia wyszukuje nieletniemu odpowiednią pracę tak, aby nieletni bezpośrednio po opuszczeniu zakładu mógł rozpocząć pracę a następnie kontroluje jego zachowanie się. Pomaga mu w nawiązaniu kontaktu z otoczeniem i otacza opieką moralną. I w tym wypadku winno społeczeństwo dopomóc kuratorowi w ustawieniu nieletniego w normalnym życiu, a przede wszystkim samo winno wyzbyć się uprzedzenia do nieletniego, który kiedyś popełnił przestępstwo i okazał mu jak najdalej idącą pomoc. Jak z tego wynika dozór kuratora sądowego dla nieletnich spośród środków wychowawczych jakimi dysponuje sąd dla nieletnich poza zakładami, jest jednym z najbardziej pozytywnych środków mających na celu resocjalizację nieletniego przestępcy.

Ażby sądy dla nieletnich mogły wykonać należycie powierzone im zadania konieczną jest współpraca sądów nie tylko z partiami politycznymi, instytucjami i organizacjami zainteresowanymi sprawami dziecka i młodzieży ale i szerokich mas społeczeństwa. Zdrowie bowiem fizyczne i moralne młodzieży jest największym dobrem społecznym.

OLGA WRAGA

Narada robocza nauczycieli śpiewu i muzyki w szkołach zawodowych

W gmachu Państw. Liceum Mechanicznego w Dębicy odbyła się pierwsza na terenie okręgu rzeszowskiego narada robocza instruktorów i opiekunów chórów i orkiestr szkół zawodowych podległych DOSZ w Rzeszowie. W naradzie wzięło udział ponad 40 nauczycieli.

li, inspektor kulturalno-oświatowy CUSZ tow. Bohdan Chodyna oraz dyrektor DOSZ tow. mgr. Mróz.

Ciekawą lekcję pokazową śpiewu przeprowadził tow. St. Ożóg, podkreślając wszystkie elementy składowe lekcji i dając równocześnie popis swoich wychowanków, którzy wykonali szereg pieśni rewolucyjnych oraz kilka pieśni radzieckich.

Drugą z kolei była lekcja przeprowadzona z zespołem orkiestry dętej Lic. Mechanicznego w Dębicy. Kapelmistrz ob. Pierzchała dał obraz doborze obmyślanej i przeprowadzonej lekcji, w której uwzględnił elementy takie jak: skład orkiestry, budowa instrumentów, wydobywanie tonu, akordy, wiadomości teoretyczne uczniów itp. W czasie trwania lekcji uczniowie wykazali również swoje umiejętności muzyczne, dając szereg utworów, które zebrani przyjmowali z wymi oklaskami.

Z kolei nauczyciele poszczegól-

nych szkół w terenie składali sprawozdania z działalności chórów i orkiestr, pozostających pod ich opieką, wysuwając bolączki, trudności itp. W prowadzeniu zespołów napotyka się przede wszystkim na duże braki w sprzęcie muzycznym oraz odczuwa się dotkliwy brak kadr instruktorskich. Poważnym „ale“ jest również niedostateczne przygotowanie młodzieży w szkołach podstawowych, co wyraźnie odbija się w późniejszej pracy w szkołach średnich.

O realizacji programów nauki śpiewu w szkołach zawodowych mówił w wyczerpującym referacie tow. Chodyna, który zaapelował do zebranych, aby swoją pracą przyczynili się do jak najszerszego umuzykalnienia młodzieży szkół zawodowych.

W dyskusji zabierali głos niemal wszyscy, którzy poruszyli najważniejsze zagadnienia swego terenu. (1534)

Jag.

Akademia ku czci Fr. Chopina

Młodzież Państwowej Szkoły Muzycznej w Jarosławiu zorganiowała z okazji 141 urodzin Fryderyka Chopina uroczystą akademię. W części oficjalnej został wygłoszony referat o życiu i twórczości genialnego kompozytora, którego kompozycje oparte są przede wszystkim na motywach ludowych. Na część artystyczną złożyły się kompozycje Chopina oraz pieśni i deklamacje w wykonaniu uczniów szkoły. (1500)

Gier.

Nowy polski film pełnometrażowy „Warszawska Premiera“

W dniu 26 ub. m. w Generalnej Dyrekcji Filmu Polskiego odbył się prasowy pokaz nowego pełnometrażowego filmu fabularnego polskiej produkcji pt. „Warszawska Premiera“.

Jest to film muzyczny poświęcony dziejom wystawienia w Warszawie w roku 1858 opery Monuszka „Halka“. Film ukazuje walkę, jaką musieli stoczyć Moniuszko i autor libretta „Halki“ poeta Włodzisław Wolski z kosmopolitycznymi gustami ówczesnych „władców“ teatru, by pierwsza polska opera narodowa, której tematem jest krzywda ludu, mogła wejść na afisz Teatru Wielkiego w Warszawie.

Na żywo odmalowanym tle historycznym i społecznym widzimy szereg świetnie uchwyconych postaci, zarówno z obozu postępowego popierającego wystawienie „Halki“, jak i z obozu przeciwnego, złożonego z arystokracji, wysokiego kleru i strupieszalego królestwa teatru, w którym trzeciorzędna opera włoska, uważana była za jedyną prawdziwą muzykę. Gorącym zwolennikiem i obrońcą „Halki“ jest przede wszystkim sam lud Warszawy, który kocha piękną muzykę Monuszki, czerpiącą natchnienie z ludu i dla niego głównie pisaną.

Zwycięstwo „Halki“ na scenie Teatru Wielkiego jest nie tylko zwycięstwem polskiej muzyki narodowej, jest ono również zwycięstwem postępowej myśli społecznej, zwycięstwem ludu, który jest bohaterem tej opery.

„Warszawska Premiera“ z-

Uwaga filatelistów

Do Polskiego Związku Filatelistów należą wszyscy filatelisci woj. rzeszowskiego. Kola PZF zakładane by: mogą zgodnie ze statutem w każdej miejscowości, przy poszczególnych zakładach pracy, organizacjach i szkołach. Kolo musi się składać co najmniej z 10 członków. We wszystkich miejscowościach, w których liczba członków nie osiągnęła wymaganej przez statut ilości kolo powstać nie może filatelistów zaś podlegają bezpośrednio oddziałowi w Rzeszowie.

Zarząd Główny PZF upoważnił ob. Antoniego Gromskiego zamieszkałego w Rzeszowie ul. Dekarta boczna 3 do zorganizowania Oddziału PZF. Zainteresowani filatelisci mogą zgłaszać się osobiście lub listownie pod podanym wyżej adresem, gdzie otrzymają szczegółowe informacje. (W)

realizował reżyser Jan Rybkowski według własnego scenariusza opracowanego na podstawie pomysłu Miry Zimskiej wspólnie ze St. Rózewiczem przy współpracy J. Waldorffa. Opracowanie muzyczne filmu spoczywało w rękach prof. Sikorskiego. Na wyróżnienie zasługują doskonała gra artystów: Jana Kochera w roli Monuszki, Niny Andryca, Jerzego Duszyńskiego, Jana Kurakowicza, Danuty Szafliarskiej, Janusza Warnockiego i innych. W realizacji filmu brał udział solści, orkiestra, chór i balet Państwowej Opery w Poznaniu. Film „Warszawska Premiera“ wyświetla kino „Apollo“ w Rzeszowie.

Studio filmów kukielkowych w Łodzi rozpoczyna pracę nad krótkometrażowym filmem kukielkowym „Lis i krak“, według znanych bajek la Fontaine'a i Krylowa. Scenariusz oraz dekoracje i kostiumy przygotowane zostały przez Zenona

Wasilewskiego, twórcy kilku polskich filmów kukielkowych. Studenci Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi, pracując zespołowo pod kierownictwem Tonata Błaskiego, wyprodukowali dwa pierwsze polskie filmy barwne. Są to krótkometrażówki: „Pojezierze Mazurskie“ i „Pierwszy Maj“. Znajdują się one obecnie w stadium montażu i końcowych robót laboratoryjnych.

Uregulowanie sprzedaży biletów teatralnych i kinowych

Od 1 bm. wchodzi w życie nowe przepisy o sprzedaży biletów teatralnych i kinowych. Regulują one przede wszystkim sprawę rozprowadzania biletów ulgowych, zaoszczędzając czas ludziom pracy i kładąc trudności przy nabywaniu biletów i ograniczając możliwości spekulacji biletami.

Pracownicy poszukiwani

MURARZY, ZBROJARZY I ROBOTNIKÓW NIEWYKALIFIKOWANYCH przyjmie od 1 kwietnia br. Kierownictwo Grupy Robot — Zachód, Katowice ul. Chorzowska 87. Dla zamiejscowych kwatery zapewni one. K-224

PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH w dziale: TRANSPORTU TOWAROWEGO I SPEDYCJI, FINANSOWO-KSIEGOWYM, TECHNICZNYM, ADMINISTRACYJNYM, HOSPODARCYM, na stanowiska KIEROWNIKÓW SEKCJI, REFERENTÓW, KONTYSTÓW, KSIĘGOWYCH, POMOCNIKÓW REFERENTA I MASZYNISTEK zatrudni od zaraz Państwowa Komunikacja Samochodowa Stacja Terenowa w Stalowej Woli. Wynagrodzenie wg. Układu Zborowego pracy obowiązującego w PKS. Podania wraz ze szczegółowym życiorysem przyjmuje kanclerka Stacji Terenowej PKS Stalowa Wola ul. I Sierpnia. K-229

RZECZOZNAWCÓW RACHUNKOWOŚCI z praktyką i zdolnościami organizacyjnymi poszukuje do swej Delegatury w Rzeszowie, Biuro Organizacji Rachunkowości Kraków ul. Szpitalna 15. Podania i życiorysy kierować do Krakowa. K-231

Obwieszczenia

Zawiadamiam się, że Ekspozytura PKS w Rzeszowie zawieszając następujące linie całkowicie lub częściowo z powodu fatalnego stanu dróg:

1. Rzeszów — Biażowa — całkowicie
2. Rzeszów — Przemysł — na odcinku Rzeszów — Dynów
3. Rzeszów — Krosno — na odcinku Rzeszów — Dynów
4. Rzeszów — Sanok — całkowicie

Autobusy na odcinku Przemysł — Dynów, kursują wg. URJ. Autobusy na odcinku Krosno — Dynów, kursują wg. URJ. Pozostałe linie autobusowe bez zmian. Linie zawieszono aż do odwołania. Ekspozytura PKS Rzeszów K-230

Oznaczenia drogowe

Zagubiono książeczkę wojskową wydaną przez WKR, Przemysł — Osada Marian. G-37/3y

Zgubiono rejestrację wojskową wydaną przez GEN Muni na p. Jarosław nazwisko Ochab Bronisław. G-234

S-P-O-R-T

Roczny bilans działalności LZS „Wyszatyce“

LZS w Wyszatyce, założony blisko 3 lata temu, należy do najstarszych tego rodzaju zespołów w pow. przemyskim. Jednak istotny rozwój pracy w zespole datuje się od chwili, gdy oparł on swą działalność o miejscową spółdzielnię produkcyjną. Nastąpiło to w lecie ub. roku. Do tego czasu LZS Wyszatyce pracował na ogół słabo, skupiając zaledwie 15-tu członków sekcji piłki nożnej nieprzejawiając większej żywotności w innych sekcjach. Obecnie, praca idzie po właściwych torach. Zespół liczy już 145 członków, w tym 40 kobiet. Działalność swoją rozwija LZS w 7-miu, bardzo żywotnych sekcjach, a to: świetlicowej, lekkoatletycznej, sekcji piłki nożnej, pęclarskiej, narearskiej oraz siatkówki i szczyptórniaka w zespołach męskich i kobiecych.

LZS w Wyszatyce, założony blisko 3 lata temu, należy do najstarszych tego rodzaju zespołów w pow. przemyskim. Jednak istotny rozwój pracy w zespole datuje się od chwili, gdy oparł on swą działalność o miejscową spółdzielnię produkcyjną. Nastąpiło to w lecie ub. roku. Do tego czasu LZS Wyszatyce pracował na ogół słabo, skupiając zaledwie 15-tu członków sekcji piłki nożnej nieprzejawiając większej żywotności w innych sekcjach. Obecnie, praca idzie po właściwych torach. Zespół liczy już 145 członków, w tym 40 kobiet. Działalność swoją rozwija LZS w 7-miu, bardzo żywotnych sekcjach, a to: świetlicowej, lekkoatletycznej, sekcji piłki nożnej, pęclarskiej, narearskiej oraz siatkówki i szczyptórniaka w zespołach męskich i kobiecych.

W Rzeszowie powstała wojewódzka sekcja piłki nożnej

W dniu 25 lutego odbyło się zebranie likwidacyjne Rzeszowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, na którym po podsumowaniu rocznej działalności oraz udzieleniu absolutorium ustępującemu zarządowi przystąpiono do powołania sekcji piłki nożnej przy Wojewódzkim Komitecie Kultury Fizycznej oraz do wyboru członków wymienionej sekcji.

W skład sekcji weszli: Stanisław Dyżewski (Spójnia Rzeszów), Stefan Sobina (Spójnia Rzeszów), Ignacy Opiaka (Spójnia Rzeszów), Tadeusz Pfaller (Kolejarz Rzeszów), Tadeusz Sliwiński (Ogniwo Rzeszów), Jan Smola (Ogniwo Rzeszów), Henryk Steinaeh (Ogniwo Rzeszów), Władysław Hess (Ogniwo Rzeszów).

Z byłego Okręgowego Związku Piłki Nożnej weszli do nowopowołanej sekcji Mieczysław Kurtyk, Franciszek Jeżowski, Tadeusz Balcan, Władysław Adamiec, Ludwik Tarczyński, Jan Dłobak, Tadeusz Jabłoński, Jan Woźniak, Ludwik Tebin, Władysław Ziemia, Bolesław Grodziński, mgr Stanisław Zawadzki, Teodor Tychanicz.

Przewodniczącym społecznej sekcji piłki nożnej przy WKKF został wybrany STANISŁAW JANCZURA.

wona dyskusja, w której omawiano sprawę dalszego kontynuowania prac przy budowie stadionu, sprawę w większym niż dotąd korzystania sportowców z biblioteki, uzupełnienia brakującego sprzętu sportowego, założenia zespołu muzycznego itp.

Poddano również krytyce pracę dotychczasowego gospodarza zespołu, który zaniedbał poważnie obowiązki sprzętu i naraził tym zespół na znaczne straty materialne.

Z kolei ustalono plan pracy LZS-u na rok bieżący, postanawiając m. in. powiększyć liczbę członków zespołu, zorganizować w poszczególnych sekcjach grupy kobiece, zdobyć w bieżącym roku co najmniej 30 odznak SPO (w tym 4 przez kobiety) i 12 odznak BSPO, wydelegować na specjalny kurs organizatorów imprez z odznakami ob. Lizaka i Grabowskiego, powiększyć leżowisko sekcje, zaprenumerować czasopisma sportowe, zakupić nowy sprzęt na ogólną kwotę 5.000 zł, zorganizować 5 wieczornic przy okazji różnych uroczystości, oraz wziąć czynny udział w imprezach sportowych na terenie Przemysła, powiatu i województwa rzeszowskiego.

Postanowiono także zorganizować kilka imprez dochodowych na zasilenie kasy Zespołu oraz wziąć aktywny udział w pracach zespołowych na terenie tamt. spółdzielni produkcyjnej.

Do nowej Rady sportowej tamt. LZS-u wybrano tow. tow.: Kasprzyka, Dedz, Bielicha, Kiełtyka, Paprockiego, Helenę Kalist, Wisłockiego, Lizaka, Grodeckiego i innych. W skład Rady weszli również członkowie miejscowej spółdzielni produkcyjnej, jak i młodzi ZMP, nauczycielstwo, oraz czynni sportowcy.

Sajewicz Zbigniew

Narodowe Biegi na przełaj

W związku z ustalaniem jednolitego kalendarza imprez na 1951 r. Biuro Narodowe — jako jedna z prób na odznakę SPO — będą trwały od 15 do 25 kwietnia br. Głównym dniem biegów na SPO został nadal 15 kwietnia. Jako inowatorję wprowadzono, że wszystkie biegi na przełaj winny odbywać się w terenie a jedynie stari i meta mogą znajdować się na bieżni.

W oparciu o jednolity kalendarz imprez Sekcja Lekkoatletyczna GKKF

wyznaczyła również terminy biegów na przełaj:

- 29 kwietnia — biegi powiatowe na dystansie ok. 3 km. — mężczyźni 700 m — kobiety, 1 km — juniorzy i 500 m — juniorki.
- 6 maja — biegi wojewódzkie — 3,5 km — mężczyźni, 1 km — kobiety, 1,5 km — juniorzy i 700 m — juniorki
- 20 maja — Wiosenny Bieg na przełaj — Mistrzostwo Polski 5 km — mężczyźni, 1.200 m — kobiety, 1,5 km — juniorzy i 800 m — juniorki.

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO ROLNICZE I LEŚNE

Warszawa, ul. Górskiego 7 poleca nowości wydawnicze:

	str.	zł.
Bolgów A. O pracy Tow. Stalina „W kwestii polityki agrarnej w ZSRR“	62	2.—
Boczarow I. Niepłodność zwierząt gospodarskich	132	5.—
Dorin K. 15 lat za kierownicą kombajna	96	3.75
Boszjan G. O naturze wirusów i bakterii	180	6.—
Dawidow R. Mleko i mleczarstwo	280	10.—
Dmitriew W. Kołchoz „Pokrowskoje“	120	4.20
Kaznowski L. Rącznik	48	2.20
Miczurin I. Dzieła Wybrane 574 — 12 wkł.		20.—
Mosolow W. Rzeźba terenu a rolnictwo	32	1.25
Nikolajewa H. Kołchoz „Traktor“	96	3.25
Zieleniewski B. Mikronawozy	40	1.85

Czytając „Bibliotekę Rolniczą Gromady“, zawiera ona ponad 30 przystępnie napisanych broszur omawiających różną dziedzinę rolnictwa, obejmujących od 32 do 64 stron druku. Cena broszur od 0.90 zł. do 1.25 zł.

Wydawnictwa PWR i L są do nabycia we wszystkich księgarniach „Domu Książki“

Księgarnia — „Domu Książki“ — Warszawa, Al. Jerozolimskie 165 wysyła wydawnictwa PWR i L również pocztą.

Prenum. zakład. 2.25 zł, poczt. 4.50 zł, komis 15 gr. kwart. 13.50 zł, półrocz. 27 zł, roczna 54 zł. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch“ na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX-13763

„Nowiny Rzeszowskie“ wydaje Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa“ Redakcja Rzeszów, ul. Gałęzowskiego 7 — Telefony: Red. Naczelny 10.75, sekr. odpow. — 16.00 dział gospodarczy partyjny — 15.54, dział kulturalny — 13.98, dział korespondentów robotniczych chłopskich — 16.03 dział depeszowy, red. nocna — 10.17, (18.36). Oddział RSW „Prasa“ (Dział ogłoszeń) — 18.56, Państw. Przedsiębiorstwo „Ruch“ — 1880 — Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 12 — 13. Sekretarz Odpowiedzialny od godz. 11 — 12. Oddziały: „Nowiny Przemyskie“ — Oddział Redakcji w Przemysku, Plac na Bramie 12, tel. 350. „Nowiny Podkarpackie“ — Oddział Redakcji w Nowinie, ul. Nowotki 5, tel. 224 Druk Rzeszowskie Zakłady Graficzne — Przedsiębiorstwo Państwowe S-2 12062